

P R O C E S - V E R B A A L
ontvangst klacht door hulpofficier van justitie

Proces-verbaalnummer : PL0600- [redacted]

Ik, verbalisant Martijn Antonie Douwma, hulpofficier van justitie, verklaar het volgende:

Op dinsdag 17 juni 2025 om 09:30 uur, heb ik een schriftelijke klacht ontvangen terzake: door de heer Torenvlied, de heer Moorkamp, de heer Couwenberg en de heer Heldeweg. Deze vier personen zijn betrokken bij de totstandkoming van een publicatie van de Universiteit Twente op 1 december 2023..

De klacht werd gedaan door:

Achternaam : Bakker
Voornamen : Rudi [redacted]
Geboren : [redacted]
Geboorteplaats : [redacted]
Geslacht : [redacted]
Nationaliteit : [redacted]
Adres : [redacted]
Postcode plaats : [redacted]

De klager verzocht uitdrukkelijk om tot vervolging van de mogelijke dader(s) over te gaan.

Ik heb de klacht bij proces-verbaal laten opnemen door [redacted], brigadier van politie Eenheid Oost-Nederland.

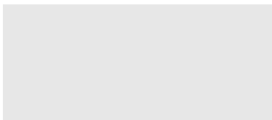
Ik heb de klager erover geïnformeerd dat hij gedurende acht dagen vanaf heden de klacht weer kan intrekken.

Als bijlage is bij dit proces-verbaal gevoegd:

- Het proces-verbaal van het opnemen van de klacht, PV-nummer: PL0600-[redacted]

Dit proces-verbaal is door mij opgemaakt en afgesloten op 18 juni 2025.

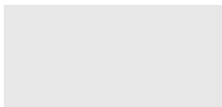
[redacted], werkzaam als inspecteur bij de Eenheid Oost-Nederland, op ambtsbelofte.

Politie Twente
Hermandad 2
7511 JN Enschede

Datum 10 juni 2025

Betreft Aangifte inzake onderzoeksrapport Universiteit Twente 'Leren van twee vuurwerkrampen'

Ons kenmerk

Uw kenmerk

Geachte heer / mevrouw,

Ik wens aangifte te doen van smaad en laster gepleegd door de heer Torenvlied, de heer Moorkamp, de heer Couwenberg en de heer Heldeweg. Deze vier personen zijn betrokken bij de totstandkoming van een publicatie van de Universiteit Twente op 1 december 2023.

In deze publicatie worden over mij en mijn onderneming onjuistheden verspreid over de vuurwerkramp die plaatsvond op 13 mei 2000.

De publicatie stelt onder andere dat ik de brandweer van Enschede verkeerd zou hebben geïnformeerd. In werkelijkheid heb ik gewezen op de door mijn onderneming aangebrachte 36 gevaarsborden die duiden op de noodzaak te evacueren en werd ik door de brandweer genegeerd.

De publicatie stelt ook dat ik voor de ontsteking van vuurwerk een bezigingsvergunning zou hebben verkregen die alle subklassen ADR toestond terwijl ik deze producten niet zou mogen opslaan. In werkelijkheid beperkte de bezigingsvergunning zich niet tot het vermeldde in de opslagvergunning omdat de classificaties van het product veranderen bij het klaarmaken c.q. 'bezigen' tijdens evenementen.

Ik heb de Universiteit Twente en de desbetreffende personen meermaals gewezen op deze fouten en verzocht deze te rectificeren door middel van een klacht ingediend op 2 februari 2024. De inhoud van de klacht strekkende tot het verzoek tot rectificatie en het stoppen van publicatie tot die tijd werd door de betrokken instantie en de betrokken personen genegeerd.

De heer Torenvlied gaat tot op heden door met het verspreiden van deze beschuldigingen door het geven van lezingen, waaronder in de Enschedese gemeenteraad op 3 februari 2025 waarbij wederom werd verwezen naar de in de publicatie vermeldde onjuistheden. Eerder presenteerde de heer Torenvlied op 21 december 2023 in de Tweede Kamer dezelfde beschuldigingen ¹.

¹ <https://debatdirect.tweedekamer.nl/2023-12-21/justitie-veiligheid/thorbeckezaal/onafhankelijk-onderzoek-vuurwerkramp-10-00/onderwerp>

Omdat ik door middel van de klacht op 2 februari 2024 heb gewezen op gemaakte fouten en heb verzocht om rectificatie en de betrokken personen deze klacht geheel hebben genegeerd, kan ik niet anders dan concluderen dat er sprake is van het bewust publiekelijk verspreiden van onjuiste beschuldigingen over mijn persoon.

De heer Torenvlied presenteert meermaals zonder enige vorm van hoor en wederhoor ten onrechte de ongefundeerde conclusie dat het onjuiste optreden van de regionale brandweer, resulterend in de escalatie van brand tot de vuurwerkramp, het directe gevolg is van het onjuist informeren van brandweerlieden door mij. Ik bestrijd dat zulks het geval is geweest. Ik heb de regionale brandweer destijds meermaals gewezen op de noodzaak te evacueren. Als reactie daarop gaf de officier van dienst de heer Boetes mij aan dat ik "mijn bek moest houden" en dat ik "hier niets meer te vertellen had". De beschuldigen van de heer Torenvlied zijn dus incorrect.

Publieke discussie over het dossier vuurwerkramp juich ik zeker toe, echter het ontbreken van hoor en wederhoor op dit punt en het negeren van een klacht en het negeren van inmiddels herhaaldelijke verzoeken tot rectificatie maakt dat niet kan worden uitgesloten dat hier sprake is van smaad en laster ex art. 261 Sr.

Het kan niet zo zijn dat wetenschappers boven de wet staan en hun positie in de maatschappij straffeloos kunnen misbruiken om onjuistheden te verspreiden. Het is daarom dat ik bij u aangifte doe van deze strafbare feiten en ik u verzoek om een strafrechtelijk onderzoek in te stellen.

Hoogachtend,

R.J. Bakker

Bijlage:

1. Klacht d.d. 2 februari 2024 (4 pagina's)
2. Precisering klacht d.d. 16 april 2024 (41 pagina's)

J.P.E. Baakman
Rechtspraktijk BAWA
Geukerdijk 33
7481 BX Haaksbergen

College van Bestuur
Universiteit Twente
Postbus 217
7500 AE Enschede

Haaksbergen, 2 februari 2024

Betreft: Klacht naar aanleiding van het rapport 'Lessen uit twee vuurwerkrampen'

Geacht College,

Middels deze brief dien ik namens mijn cliënt de heer Rudi Jan Bakker een klacht in tegen de universiteit Twente, de heer Rene van Torenvlied en diens onderzoeksteam inzake de totstandkoming van het rapport 'Lessen uit twee vuurwerkrampen'.

In de periode 2022 - 2024 heeft uw universiteit meegewerkt aan een onderzoek en aan het rapport waartoe het onderzoek heeft geleid. In dat rapport staat dat het de resultaten bevat van onafhankelijk onderzoek.

In december 2023 heeft cliënt kennisgenomen van het rapport en zijn ongenoegen geuit met onder andere het verwijt dat geen deugdelijk rapport is opgesteld en zijns inziens het rapport niet voldoet aan de kernwaarden behorende bij het begrip wetenschappelijke integriteit en niet voldoet aan de vereisten waaraan een onafhankelijk wetenschappelijk onderzoek dient te voldoen.

Mijn cliënt stelt mijns inziens op goede gronden vast dat een Universiteit Twente geen onafhankelijk onderzoek kan doen voor een opdrachtgever, in casu de Tweede Kamer, waarvan de universiteit eerder voor de Nederlandse Staat vuurwerkrampevolgbelangen heeft behartigd. Een universiteit die een onafhankelijk onderzoek heeft gedaan kan daarna niet nog eens als onderzoekende Universiteit optreden onder andere in kwesties die verband houden met dat eerdere onderzoek.

Mijn cliënt komt derhalve op goede gronden tot de conclusie dat Universiteit Twente heeft meegewerkt aan een rapport dat is gepresenteerd als het resultaat van onafhankelijk onderzoek, maar dat niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen van objectiviteit, zorgvuldigheid en volledigheid. De Universiteit Twente stond niet vrij en daarom had zij de opdracht van de Tweede Kamer niet mogen en niet moeten aanvaarden, waarvan akte.

Het beginsel van hoor en wederhoor dient te worden toegepast met betrekking tot de personen die onderwerp van onderzoek zijn. Dat is bij de totstandkoming van dit onderzoek en het bijbehorende onderzoeksrapport niet gebeurd. De onderzoekers hebben in het onderhavige geval niet al het redelijke gedaan om te voorkomen dat het rapport aanleiding kan geven tot misverstanden. Sterker nog: mijn cliënt is nimmer door iemand van uw universiteit benaderd, terwijl wel veelvuldig over zijn bedrijfsvoering wordt gesproken. Daarbij gevoegd nog de constatering dat het rapport niet alle relevante feiten vermeldt. Met name feiten die voor de rechterlijke macht, de advocatuur en de Staat onwelgevallig zijn zijn opmerkelijk genoeg achterwege gebleven.

Het vorenstaande impliceert onverenigbaarheid van extern onafhankelijk universitair-wetenschappelijk uitgevoerd onderzoek met als oogmerk om het publiekelijk te presenteren aan de Tweede Kamer derhalve dus aan de gehele Nederlandse bevolking.

Van de Universiteit Twente kan ook geen kritische houding worden verwacht omdat eredoctor van de Universiteit Twente, de heer Marten Oosting, die zo'n belangrijke rol gespeeld heeft bij de vakgroep bestuurskunde en ook bij het eerdere onderzoek naar de vuurwerkramp, uitgebreid wordt geprezen door uw universiteit. Zie www.utwente.nl/en/academic-ceremonies/honorary-doctorates/oosting/ Met andere woorden: een geval van de slager die zijn eigen vlees keurt. De heer Torenvlied zou logischerwijs nooit een kritisch rapport over een eigen eredoctor kunnen schrijven onder de vlag van de Universiteit Twente.

Nu het ervoor moet worden gehouden dat het beginsel van rechtszekerheid en het beginsel van hoor en wederhoor is geschonden behoort naar het gevoel van mijn cliënt het rapport door uw Universiteit te worden teruggenomen. Handhaving van het onderzoeksrapport zal ertoe leiden dat over de aard en status van het rapport bij derden, waaronder ook begrepen advocaten van procespartijen, de rechtsprekende macht en annotator van juridische vakliteratuur, publiekelijke discussie ontstaat omtrent de objectiviteit en kundigheid van uw universiteit, zoals onder andere omtrent het onderstaande.

Tweede Kamer onjuist geïnformeerd

Het onderzoek naar de twee vuurwerkrampen in Enschede (2000) en Culemborg (1991) zoals dat onder leiding van de heer Torenvlied is uitgevoerd is naar mening van mijn cliënt zwaar ondermaats. Er zijn diverse cruciale aspecten benoemd in het rapport van Van Buitenen die niet zijn behandeld door de heer Torenvlied. Niet in het onderzoeksrapport en evenmin vervolgens in de presentatie die door de heer Torenvlied werd gegeven in de Tweede Kamer. Daarmee is de Tweede Kamer reeds daarom onjuist en onvolledig geïnformeerd.

In het rapport van Van Buitenen is geconcludeerd dat de transportclassificatie in Nederland ook wordt gebruikt voor de opslag van vuurwerk. Een ondernemer kan hier niet van afwijken zonder dat hij in overtreding zou zijn van de wetgeving en vergunningsvoorschriften. SE Fireworks heeft hiervan nooit van afgeweken. Een van de aspecten van het Nederlandse systeem is dat er gevaarsborden op de opslag moeten worden aangebracht. In het rapport van Van Buitenen is gekeken naar situatie op 13 mei 2000. Uit beelden van die dag blijkt dat de correcte gevaarsborden op de bewaarplaatsen zitten. In het rapport van Torenvlied is enkel gebruik gemaakt van foto's uit 1997 die zijn gebruikt voor lesmateriaal van de politieschool en niet van de bewaarplaatsen. Het rapport van Torenvlied baseert zich niet op de situatie in 2000 en is daarmee fundamenteel incorrect om te kunnen concluderen dat er in 2000 'te veel en te zwaar' vuurwerk lag opgeslagen.

Transportclassificatie

De transportclassificatie van vuurwerk wordt in Nederland nog steeds gebruikt voor het bepalen van de vergunde opslagcapaciteit. Deze transportclassificatie wordt door het exporterende land bepaald voor transport. Eenmaal in Nederland is de transportclassificatie dus al bepaald en behoren alle partijen zich daaraan te conformeren. De classificatie is niet door de ondernemer te wijzigen. Dit is internationaal zo bepaald.

Nederland gebruikt dus een systeem dat niet adequaat is voor het bepalen van de condities van vuurwerk in opslag. Dit is tot op de dag van vandaag nog steeds het geval. Nederland probeert deze 'weeffout' in wetgeving te maskeren. Dit doet zij door gemakshalve de schuld bij ondernemers te leggen wanneer het product anders reageert met deze transportclassificatie bij opslagcondities.

Men zegt dan: het vuurwerk was ‘onjuist geclassificeerd’ en daarmee worden gerechtelijke dwalingen in de hand gewerkt. Deze redeneringsfouten worden ook door de heer Torenvlied gebezigd. Alle voorbeelden waaruit blijkt dat deze weeffout bestaat zijn buiten beschouwing gelaten, zelfs de CHAF-proefen in Polen waarbij door het Nederlandse onderzoeksinstituut TNO vuurwerk van de subklasse 1.4 uit China is geïmporteerd en naderhand in onderzoeksresultaten subklasse 1.1 heeft gekregen, zonder te melden dat het exporterende land dit als subklasse 1.4 heeft aangemerkt.

Gevaarsborden

Op elke deur van elke bewaarplaats van de onderneming van mijn cliënt was een duidelijk bord aangebracht waaraan ook hulpdiensten zich dienden te houden. Deze borden maakten duidelijk dat er gevaarlijke stoffen lagen van alle subklassen van de klasse 1 ADR. Het aanbrengen van deze borden was één van de vergunningvoorschriften:

“13.2.9 Op de toegangsdeuren naar de bewaarplaatsen moet een gevaar-etiket zijn aangebracht, waarmee het ontploffingsgevaar wordt aangeduid; het etiket moet een vorm hebben van een vierkant, op de punt staand, met een zijde van 250 mm, met een afbeelding van een zwarte bom op een oranje achtergrond.”

Blussen

Deze borden hadden voor de Enschedese brandweer meer dan voldoende aanleiding moeten zijn om niet te blussen, geen deuren van opslagplaatsen te openen en om te evacueren. Dit alles is niet gebeurd. De heer Torenvlied wekt in de ‘technische briefing’ de indruk dat de brandweer onjuist heeft gehandeld doordat zij ‘tot twee keer toe’ verkeerd zijn geïnformeerd door de onderneming van mijn cliënt. Dit is onjuist en pertinent bezijden de waarheid.

In werkelijkheid was de brandweer al overgegaan tot de voornoemde onjuiste handelingen voordat iemand van de onderneming van mijn cliënt aanwezig was. Toen mijn cliënt arriveerde werd hem te kennen gegeven dat hij niets meer te vertellen had toen hij de officier van dienst Boetes wees op de onjuiste brandbestrijding. Letterlijk zei hij: “Je moet je bek houden Bakker, je hebt hier niets meer te vertellen.”

Niet te veel en te zwaar

Doordat niet wordt benoemd dat de transportclassificatie niet geschikt is voor het bepalen van het gedrag van vuurwerk in opslag blijft de indruk bestaan dat er sprake was van ‘te veel en te zwaar vuurwerk’ bij de onderneming van mijn cliënt. Deze indruk wekt de heer Torenvlied zelf ook door zonder enige vorm van nader onderzoek naar de wél voorhanden zijnde originele voorraadadministratie te stellen dat er sprake was van opslag van te zwaar vuurwerk.

Dit onderzoek was juist wél van belang nu wordt toegegeven dat vuurwerk in opslag anders reageert dan wordt verondersteld. In tegenstelling tot het instellen van nader onderzoek op dit punt, liet de heer Torenvlied in correspondentie met verschillende personen weten dat ‘slechts informatie die binnen de kaders van de onderzoeksopdracht vallen voor het onderzoek bruikbaar zijn.’ Dat is bijzonder omdat de heer Torenvlied in de uiteindelijke conclusies veel verder gaat dan deze onderzoeksopdracht, zoals ook uit het voorgaande blijkt.

Niet valt te begrijpen hoe enerzijds kan worden gesteld dat ook vuurwerk van de subklasse 1.4 in opslag kan leiden tot gevaarlijke situaties en anderzijds kan worden vastgehouden aan de ‘te veel en te zwaar’ redenering. De zin van de (arbitrair te noemen) transportclassificatie is nu immers volledig weggefallen.

Het heeft er alle schijn van dat dit een bewuste keuze is geweest van de onderzoekers om maar geen conclusie te hoeven trekken over het strafrechtelijke schijnproces dat tegen mijn cliënt werd gevoerd door het Openbaar Ministerie en hiermee te kunnen vasthouden aan aannames van eerdere onderzoeken.

De heer Torenvlied laat met het op deze wijze onderzoeken van de twee vuurwerkrampen bewust de indruk bestaan dat de onderneming van mijn cliënt vergunningvoorschriften heeft overtreden. In werkelijkheid voldeed de onderneming van mijn cliënt aan alle voorschriften. Het gevolg van dit alles is een onderzoek waarbij conclusies zijn getrokken op basis van aannames en onvolledig onderzoek ten aanzien van onder andere de voorraad bij SE Fireworks en de situatie op 13 mei 2000.

Ontbreken hoor en wederhoor

De Universiteit Twente heeft mijn cliënt ook nooit benaderd voor informatie of vragen en er is dus ook nooit enige vorm van wederhoor gepleegd. Dat er desondanks wel conclusies zijn getrokken, bijvoorbeeld over de wijze waarop de brandweer door de onderneming van mijn cliënt is geïnformeerd op 13 mei 2000 en over het opgeslagen vuurwerk, geeft aan dat er in ieder geval op deze punten geen sprake kan zijn van conclusies die berusten op deugdelijk onderzoek. Dat juist deze cruciale aspecten wederom achterwege zijn gebleven maakt duidelijk dat de Tweede Kamer helaas opnieuw onjuist is geïnformeerd.

Weshalve mijn cliënt uw bestuur verzoekt om deze klacht gegrond te verklaren en het nodige te verrichten, het gepubliceerde onderzoek publiekelijk te rectificeren door middel van een artikel op de website van uw universiteit en stappen te nemen om ervoor te zorgen dat deze materie alsnog op een wetenschappelijk verantwoorde wijze wordt onderzocht, tekent,

Met hoogachting,

J.P.E. Baakman

Gemachtigde

J.P.E. Baakman
Rechtspraktijk BAWA
Geukerdijk 33
7481 BX Haaksbergen

Universiteit Twente
T.a.v. J. Greven
Postbus 217
7500 AE Enschede

Haaksbergen, 16 april 2024

Betreft: Reactie op uw brieven van 19 maart 2024 en 15 april 2024

Kenmerk: CWI.2024.012

Geachte mevrouw Greven,

Per dit schrijven reageer ik namens mijn cliënt, de heer R.J. Bakker, op uw brieven van 19 maart 2024 en 15 april 2024.

Ten eerste stelt u in uw brief van 19 maart 2024 dat, voor zover de klacht toeziet op de Universiteit Twente, uw commissie *“tot de slotsom zal komen dat deze niet door haar zal kunnen worden beoordeeld omdat haar bevoegdheid is beperkt tot klachten met betrekking tot wetenschappelijke integriteit tegen medewerkers van de UT”*.

Graag wijs ik u erop dat de onderhavige klacht zich niet beperkt tot medewerkers van de Universiteit Twente (hierna te noemen UT), maar ook toeziet op de UT. Dat uw commissie zich wenst te beperken tot de Nederlandse gedragscode wetenschappelijke integriteit en slechts tot medewerkers van de UT laat cliënt voor uw rekening. De klacht is gericht tegen de UT én medewerkers daarvan. Het slechts deels in behandeling nemen van een klacht is niet conform de Algemene wet bestuursrecht. Ik verwijs u naar hoofdstuk 9 Awb. De UT is een publiekrechtelijke rechtspersoon en dus een bestuursorgaan. De UT dient zich te conformeren aan de Awb weshalve u de volledige klacht van mijn cliënt in behandeling behoort te nemen en niet slechts delen daarvan. Indien uw commissie dus delen van de klacht niet in behandeling wenst te nemen, dan betekent dit dat de UT op de overige punten alsnog moet overgaan tot het behandelen van de klacht op grond van hoofdstuk 9 Awb.

Ten tweede stelt u in uw brief van 19 maart 2024 de vraag *“welke normen van wetenschappelijke integriteit, zoals genoemd in de Nederlandse gedragscode wetenschappelijke integriteit, geschonden zouden zijn”* en verzoekt u om *“een verduidelijking en concretisering van de feitelijke beweringen”* waarbij u verwijzingen wenst naar gewraakte passages uit het onderzoeksrapport van de heer Torenvlied, de heer Moorkamp, de heer Couwenberg en de heer Heldeweg, hierna te noemen schrijvers.

Graag wijs ik u erop dat de onderhavige klacht zich niet beperkt tot passages uit het onderzoeksrapport, maar ook toeziet op het handelen van de heer Torenvlied, waaronder bijvoorbeeld het optreden in de Tweede Kamer op 21 december 2023 waarbij de onterechte conclusie werd gepresenteerd dat mijn cliënt *“de brandweer tot twee keer toe onjuist heeft geïnformeerd”* en dat *“bij juiste informatie over zou zijn gegaan tot evacueren en afstand houden”*. Oftewel: de heer Torenvlied presenteerde zonder enige vorm van hoor en wederhoor ten onrechte de ongefundeerde en tendentieuze conclusie dat het onjuiste optreden van de regionale brandweer het directe gevolg is van het onjuist informeren van brandweerlieden door mijn cliënt. Mijn cliënt bestrijdt dat zulks het geval is geweest en heeft dit ook al duidelijk gemaakt in zijn klacht. Het ontbreken van hoor en wederhoor op dit punt maakt dat niet kan worden uitgesloten dat hier zelfs sprake is van smaad en laster ex art. 261 Sr.

Ten derde is uw brief van 19 maart 2024 een reactie op de oorspronkelijke klacht van mijn cliënt. Daarin zijn reeds duidelijke klachtgronden opgenomen die hier als herhaald en ingelast moeten worden beschouwd. Ik verwijs hiervoor naar bijlage L. Het gaat hier dus om het niet voldoen aan de eisen van objectiviteit, zorgvuldigheid en volledigheid, het niet plegen van hoor en wederhoor, het onjuist informeren van de Tweede Kamer en het niet mogen aannemen van de opdracht vanwege de eerdere betrokkenheid van de Universiteit Twente en diens professoren bij de vuurwerkramp.

Ten vierde heeft u op 28 maart 2024 per e-mailbericht aangegeven dat de commissie tot en met 17 april 2024 de mogelijkheid biedt om te kunnen reageren op uw vragen en verzoeken. Ik heb u diezelfde dag, dus op 28 maart 2024, verzocht om de termijn met drie weken te verlengen in verband met de hoeveelheid pagina's van het onderzoeksrapport. Ook heb ik u erop gewezen dat artikel 5.3 sub c van de klachtenregeling de mogelijkheid biedt om die extra termijn te geven. U heeft daar in zijn geheel niet meer op gereageerd, hetgeen betekent dat u mijn cliënt niet voldoende gelegenheid heeft gegund om deze reactie uitvoeriger in te kleden en u daarover zelfs niet (meer) wenst te communiceren. Hierdoor kan cliënt niet anders dan enkele duidelijke voorbeelden geven van fouten, terwijl mijn cliënt óók heeft vastgesteld dat er op een aanzienlijk aantal pagina's fouten zijn verwerkt die vervolgens ook door de schrijvers zijn gebruikt om onjuiste conclusies te presenteren.

Ten vijfde heeft u na weken stilte ineens op 15 april 2024 omstreeks 13:00 uur een e-mailbericht verzonden waarin u stelt dat mijn cliënt de geheimhoudingsplicht van de klachtenregeling van de UT heeft geschonden op 1 april 2024.

Het enige dat op 1 april 2024 door mijn cliënt is gepubliceerd is een twitterbericht verzonden aan Tweede Kamerlid Michael van Nispen over vragen die door hem zijn gesteld naar aanleiding van het onderzoeksrapport van de schrijvers en de uitzending van TV-programma EenVandaag op 28 maart 2024, waarin ook de heer Torenvlied uitspraken doet. Hierbij is een link geplaatst naar een artikel op de website van mijn cliënt dat al is gepubliceerd op 5 februari 2024.

Dit is ruim voordat uw commissie de klacht in behandeling heeft genomen en ook ruim voordat de UT op 13 februari 2024 heeft besloten om niet op grond van hoofdstuk 9 Awb, maar op grond van de klachtenregeling UT deze klacht te behandelen, hetgeen betekent

dat art. 2.11 lid d onder 1 van toepassing is en cliënt op geen enkele wijze hoeft mee te werken aan uw verzoek om het twitterbericht van 1 april 2024 te verwijderen. De desbetreffende informatie waarnaar door mijn cliënt werd verwezen was namelijk reeds openbaar toegankelijk voordat de UT (eenzijdig) de desbetreffende klachtenregeling van toepassing achtte op deze procedure.

Tijdens de klachtenprocedure heeft de heer Torenvlied onder andere uitlatingen gedaan over de verwijtbaarheid van ontploffingen door professioneel vuurwerk in de uitzending van EenVandaag. Daarnaast gaat het om het aspect van dergelijke bedrijven in een woonwijk waarbij geen context wordt geschetst, hetgeen ook onderdeel uitmaakt van gronden waarop deze klacht toeziet. Daarmee heeft de heer Torenvlied zelf inhoudelijke uitlatingen gedaan na de start van de klachtenprocedure. Mijn cliënt heeft enkel gerefereerd aan de reeds openbare informatie voorafgaand aan de behandeling van de klachtenprocedure. Als de heer Torenvlied niet inhoudelijk had gereageerd, dan was het desbetreffende twitterbericht niet verstuurd.

Als de commissie de heer Torenvlied wel toestaat om in het openbaar inhoudelijk op zaken te reageren en mijn cliënt niet, dan overweegt mijn cliënt uw commissie te wraken.

Op pagina 1 is reeds geduid dat het niet slechts gaat om passages van het onderzoeksrapport, maar ook om de handelingen van de schrijvers buiten het vervaardigen van het document. Voor zover het (ook) gaat om het daadwerkelijke onderzoeksrapport en schendingen van de Nederlandse gedragscode wetenschappelijke integriteit 2018, hierna te noemen NGWI, gaat het *onder andere* om de volgende schendingen:

Norm 16, “Wees precies en accuraat bij de uitvoering van het onderzoek.”

Deze norm is geschonden omdat er een foutieve omschrijving wordt gegeven van de wijze waarop een uitbreiding aan een reeds verleende vergunning is gevraagd. De schrijvers presenteren op dit punt de conclusie dat cliënt niet meer heeft verzocht om het opnemen van de ADR subklasse 1.1 in de vergunning. In werkelijkheid betreft het een aanvraag tot *uitbreiding* van de vergunning waarbij niet eens is gesproken over subklassen. Ik verwijs hiervoor naar bijlage A.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers refereren naar fotomateriaal uit een documentaire waaraan de conclusie wordt gekoppeld dat het desbetreffende vervoersmiddel dat zichtbaar is op die foto ook op 13 mei 2000 een gevaarsaanduiding van de ADR subklasse 1.4 heeft getoond. In werkelijkheid werd de foto drie jaar eerder gemaakt ten behoeve van lesmateriaal voor de politieacademie. De desbetreffende foto is dus helemaal niet representatief voor de honderden evenementen die door de onderneming van mijn cliënt zijn verzorgd en ook niet representatief voor de soorten vuurwerk die in de opslagplaatsen aanwezig konden zijn op 13 mei 2000. Het vervoersmiddel stond die dag zelfs niet eens in de buurt van de brandhaard en was ook niet zichtbaar. Ik verwijs hiervoor naar bijlage C.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers stellen dat de 36 gevaarsaanduidingen op opslagplaatsen een pictogram toonden zonder subklassen en hieraan de conclusie verbinden dat de brandweer daardoor verkeerd zou zijn geïnformeerd. In werkelijkheid was het plaatsen van deze specifieke ADR klasse 1 gevaarsaanduidingen een vergunningsverplichting. Deze gevaarsaanduidingen maakten duidelijk dat er sprake was van explosiegevaar en informeerden dus op correcte wijze de brandweer. Ik verwijs hiervoor naar bijlage C.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers concluderen dat de ruimte die bezigingsvergunning van de onderneming van mijn cliënt bood, namelijk het bezigen van alle subklassen van de ADR klasse 1, gelijkstaat aan het daadwerkelijk opslaan van deze materialen en dat de opslag van deze producten niet conform de op 19 juli 1999 afgegeven vergunning is. In werkelijkheid bood deze bezigingsvergunning deze ruimte omdat de ADR classificatie van het vuurwerk uit veiligheidsoogpunt altijd verandert naar 1.1 omdat deze producten bij de voorbereiding van een evenement altijd buiten de transportverpakking komen. Hieruit blijkt dus in zijn geheel geen scheve verhouding te bestaan tussen de bezigingsvergunning en de vergunning voor opslag. Ik verwijs hiervoor naar bijlage I.

Norm 17, “*Hanteer wetenschappelijke methode.*”

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers refereren aan verouderde processen-verbaal van verhoren van mijn cliënt waarvan men redelijkerwijs het vermoeden kon hebben dat deze zijn voortgekomen uit valsheid in geschrifte en ambtsmisdrijven. Dit konden de schrijvers weten omdat zij verwijzen naar de aangifte van mijn cliënt waarin deze strafbare feiten staan vermeld. Ik verwijs hiervoor naar bijlage D.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers de context van verouderde processen-verbaal uit verband trekken. Het ging in deze processen-verbaal over het contact tussen mijn cliënt en de brandweer op een moment dat een specifieke brandhaard werd bestreden, en dus niet om de volledige bedrijfsvoering van mijn cliënt. Ik verwijs hiervoor naar bijlage D.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers de context van verouderde processen-verbaal uit verband trekken. Het ging in deze processen-verbaal over het contact tussen mijn cliënt en de brandweer op een moment dat een specifieke brandhaard werd bestreden, waarvan zij weten dat er tijdens die bestrijding door de brandweer te kennen is gegeven dat mijn cliënt “*zijn bek moest houden*” en dat “*hij hier niets meer te vertellen had*”. Dit weten de schrijvers omdat zij kennis dragen van een documentaire waarnaar door hen wordt gerefereerd inzake het eerder genoemde fotomateriaal uit 1997 voor lesmateriaal voor de politieacademie. In diezelfde documentaire is dit contact tussen de brandweer en mijn cliënt ter sprake gekomen en hierdoor hadden zij moeten vaststellen dat de processen-verbaal onvolledig zijn. Ik verwijs hiervoor naar bijlage D.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers op geen enkel moment enige vorm van hoor en wederhoor hebben gepleegd terwijl zij een duidelijk vermoeden konden hebben dat de processen-verbaal waarnaar zij refereerden onjuist waren. Ik verwijs hiervoor naar bijlage D.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers conclusies hebben getrokken over mijn cliënt terwijl zij cliënt nooit hebben benaderd om hoor en wederhoor te plegen. De schrijvers hebben daardoor conclusies en fouten aan mijn cliënt toegerekend die zij nooit hadden mogen toerekenen. Ik verwijs hiervoor naar bijlage C en bijlage D.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers bepaald taalgebruik bezigen waaruit blijkt dat zij verschrikkelijke gebeurtenissen op een sensationele wijze wensen te duiden en ook een vorm van vooringenomenheid hebben. Ik verwijs hiervoor naar bijlage G.

Norm 27, “*Houd de eigen deskundigheid op peil.*”

Deze norm is geschonden omdat duidelijk uit het onderzoeksrapport blijkt dat de schrijvers geen kennis van zaken hebben over de werking van het ADR en het vervoer van gevaarlijke stoffen. De schrijvers stellen zelfs dat een verouderde foto uit 1997 representatief zou zijn voor de verzorging van honderden evenementen en de bedrijfsvoering van mijn cliënt, terwijl elk vervoersmiddel voor elk evenement *opnieuw* klaar moet worden gemaakt met de op dat moment toepasselijke gevaarsaanduidingen en andere veiligheidsmaatregelen. Dat is hoe ADR werkt. De schrijvers hebben dus niet voldoende kennis van het ADR maar trekken hieromtrent wel conclusies. Ik verwijs hiervoor naar bijlage C.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers concluderen dat de ruimte die de bezigingsvergunning van de onderneming van mijn cliënt, namelijk het bezigen van alle subklassen van de ADR klasse 1, gelijkstaat aan het daadwerkelijk opslaan van deze materialen en dat de opslag van deze producten niet conform de op 19 juli 1999 afgegeven vergunning is. In werkelijkheid bood deze bezigingsvergunning deze ruimte omdat de ADR classificatie van het vuurwerk uit veiligheidsoogpunt altijd verandert naar 1.1 omdat deze producten bij de voorbereiding van een evenement altijd buiten de transportverpakking komen. Hieruit blijkt dus in zijn geheel geen scheve verhouding te bestaan tussen de bezigingsvergunning en de vergunning voor opslag. De schrijvers hebben dus niet voldoende kennis van het ADR maar trekken hieromtrent wel conclusies. Ik verwijs hiervoor naar bijlage I.

Norm 28, “*Aanvaard enkel taken die binnen de deskundigheid vallen.*”

Deze norm is geschonden omdat duidelijk uit het onderzoeksrapport blijkt dat de schrijvers geen kennis hebben over de werking van het ADR en het vervoer van gevaarlijke stoffen. De schrijvers stellen met zoveel woorden zelfs dat een verouderde foto uit 1997 representatief zou moeten zijn voor de verzorging van honderden evenementen en de bedrijfsvoering van mijn cliënt, terwijl elk vervoersmiddel voor elk evenement opnieuw klaar moet worden gemaakt met de op dat moment toepasselijke gevaarsaanduidingen en andere veiligheidsmaatregelen. De schrijvers hebben dus geen kennis van het ADR maar trekken hieromtrent wel conclusies, terwijl zij dus ook niet deskundig zijn. Ik verwijs hiervoor naar bijlage C.

Norm 36, “Wees expliciet over relevante niet-gerapporteerde data die conform de onderzoeksopzet wel verzameld zijn maar tot andere conclusies dan de wel gerapporteerde zouden kunnen leiden.”

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers 245.036 bladzijden, na opschoning (kennelijk) 95.703 bladzijden, hebben ingezien en (onder andere) op basis van die inzage conclusies hebben getrokken. Dit zijn de documenten die de schrijvers slechts met aantallen hebben benoemd op pagina 40 tot en met pagina 43. De desbetreffende documenten zijn echter nooit vrijgegeven en de niet-gerapporteerde data is ook niet openbaar gemaakt, hetgeen betekent dat het onderzoeksrapport voor eenieder niet te verifiëren is omdat niet bekend is welke data nog meer is verzameld en die tot een andere conclusie zou kunnen leiden.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers de context van verouderde processen-verbaal uit verband trekken. Het ging in deze processen-verbaal over het contact tussen mijn cliënt en de brandweer op een moment dat een specifieke brandhaard werd bestreden, waarvan zij weten dat er tijdens die bestrijding door de brandweer te kennen is gegeven dat mijn cliënt “*zijn bek moest houden*” en dat “*hij hier niets meer te vertellen had*”. Dit weten de schrijvers omdat zij kennis dragen van een documentaire waarnaar door hen wordt gerefereerd inzake het eerder genoemde fotomateriaal uit 1997 voor lesmateriaal voor de politieacademie. In diezelfde documentaire is dit contact tussen de brandweer en mijn cliënt ter sprake gekomen en hierdoor hadden zij moeten vaststellen dat de processen-verbaal onvolledig zijn. Ik verwijs hiervoor naar bijlage D.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers de classificatie van vuurwerk van de onderneming van mijn cliënt in twijfel trekken terwijl er voor hen informatie en duidelijke contra-indicaties beschikbaar waren waaruit het tegendeel zou kunnen blijken. Deze informatie en contra-indicaties zijn in zijn geheel genegeerd. Ik verwijs hiervoor naar bijlage E.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers het bestaan van de originele voorraadadministratie van de onderneming van mijn cliënt, zoals dat ook is opgenomen in het onderzoeksrapport van de heer Van Buitenen, welke als basis diende voor het onderzoeksrapport van de schrijvers, in zijn geheel hebben genegeerd. Deze originele voorraadadministratie maakt duidelijk dat er geen sprake kan zijn van te veel en te zwaar opgeslagen vuurwerk. De conclusie van de heer Van Buitenen op dit punt is volledig buiten beschouwing gelaten en ook niet opgenomen als contra-indicatie. Ik verwijs hiervoor naar bijlage F.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers tientallen belangrijke details in hun onderzoeksrapport hebben weggelaten die wél staan vermeld in het onderzoeksrapport van de heer van Buitenen, die als basis diende voor het onderzoeksrapport van de schrijvers. Ik verwijs hiervoor naar bijlage H.

Norm 38, “Wees expliciet over onzekerheden en contra-indicaties en trek geen ongefundeerde conclusies.”

Deze norm is geschonden omdat er foutieve omschrijving wordt gegeven van de wijze waarop een uitbreiding aan een reeds verleende vergunning is gevraagd. De schrijvers presenteren op dit punt de conclusie dat cliënt niet meer heeft verzocht om het opnemen van de ADR subklasse 1.1 in de vergunning. In werkelijkheid betreft het een aanvraag tot *uitbreiding* van de vergunning waarbij niet eens is gesproken over subklassen. Ik verwijs hiervoor naar bijlage A.

Deze norm is geschonden omdat wordt gesteld dat de twee containers illegaal zouden zijn bijgeplaatst door de onderneming van mijn cliënt omdat deze voor de opslag van vuurwerk gebruikt zou zijn, terwijl uit het onderzoeksrapport van de heer Van Buitenen duidelijk blijkt dat bewijs hiervoor ontbreekt en dat deze werden gebruikt voor de opslag van hulpmaterialen. Ik verwijs hiervoor naar bijlage B.

Deze norm is geschonden omdat er ongefundeerde conclusies worden getrokken over het uitbreiden van een bestaande vergunning en over fotomateriaal uit 1997 dat werd gemaakt ten behoeve van lesmateriaal voor de politieacademie. Ik verwijs hiervoor naar bijlage C.

Deze norm is geschonden omdat er ongefundeerde conclusies worden getrokken over de aanwezige gevaarsaanduidingen van de ADR klasse 1. Deze gevaarsaanduidingen waren conform vergunningsvoorschriften. Ik verwijs hiervoor naar bijlage C.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers refereren aan verouderde processen-verbaal van verhoren van mijn cliënt waarvan men redelijkerwijs het vermoeden kon hebben dat deze zijn voortgekomen uit valsheid in geschrifte en ambtsmisdrijven. Dit konden de schrijvers weten omdat zij verwijzen naar de aangifte van mijn cliënt waarin deze strafbare feiten staan vermeld. Ik verwijs hiervoor naar bijlage D.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers de context van verouderde processen-verbaal uit verband trekken. Het ging in deze processen-verbaal over het contact tussen mijn cliënt en de brandweer op een moment dat een specifieke brandhaard werd bestreden, niet om de volledige bedrijfsvoering van mijn cliënt. Ik verwijs hiervoor naar bijlage D.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers de context van verouderde processen-verbaal uit verband trekken. Het ging in deze processen-verbaal over het contact tussen mijn cliënt en de brandweer op een moment dat een specifieke brandhaard werd bestreden, waarvan zij weten dat er tijdens die bestrijding door de brandweer te kennen is gegeven dat mijn cliënt “*zijn bek moest houden*” en dat “*hij hier niets meer te vertellen had*”. Dit weten de schrijvers omdat zij kennis dragen van een documentaire waarnaar door hen wordt gerefereerd inzake het eerder genoemde fotomateriaal uit 1997 voor lesmateriaal voor de politieacademie. In diezelfde documentaire is dit contact tussen de brandweer en mijn cliënt ter sprake gekomen en hierdoor hadden zij moeten vaststellen dat de processen-verbaal onvolledig zijn. Ik verwijs hiervoor naar bijlage D.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers de classificatie van vuurwerk van de onderneming van mijn cliënt in twijfel trekken terwijl er voor hen informatie en duidelijke contra-indicaties beschikbaar waren waaruit het tegendeel zou kunnen blijken. Deze informatie en contra-indicaties zijn in zijn geheel genegeerd. Ik verwijs hiervoor naar bijlage E.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers het bestaan van de originele voorraadadministratie van de onderneming van mijn cliënt, zoals dat ook is opgenomen in het onderzoeksrapport van de heer Van Buitenen, welke als basis diende voor het onderzoeksrapport van de schrijvers, in zijn geheel hebben genegeerd. Deze originele voorraadadministratie maakt duidelijk dat er geen sprake kan zijn van te veel en te zwaar opgeslagen vuurwerk. De conclusie van de heer Van Buitenen op dit punt is volledig buiten beschouwing gelaten en ook niet opgenomen als contra-indicatie. Ik verwijs hiervoor naar bijlage F.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers tientallen belangrijke details in hun onderzoeksrapport hebben weggelaten die wél staan vermeld in het onderzoeksrapport van de heer van Buitenen, die als basis diende voor het onderzoeksrapport van de schrijvers. Ik verwijs hiervoor naar bijlage H.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers concluderen dat de ruimte die bezigingsvergunning van de onderneming van mijn cliënt bood, namelijk het bezigen van alle subklassen van de ADR klasse 1, gelijkstaat aan het daadwerkelijk opslaan van deze materialen en dat de opslag van deze producten niet conform de op 19 juli 1999 afgegeven vergunning is. In werkelijkheid bood deze bezigingsvergunning deze ruimte omdat de ADR classificatie van het vuurwerk uit veiligheidsoogpunt altijd verandert naar 1.1 omdat deze producten bij de voorbereiding van een evenement altijd buiten de transportverpakking komen. Hieruit blijkt dus in zijn geheel geen scheve verhouding te bestaan tussen de bezigingsvergunning en de vergunning voor opslag. De schrijvers hebben dus niet voldoende kennis van het ADR maar trekken hieromtrent wel conclusies. Ik verwijs hiervoor naar bijlage I.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers cruciale bevindingen over verkeerde handelingen van de brandweer tijdens de bestrijding van de brand hebben genegeerd en ook niet hebben gerapporteerd. Ik verwijs hiervoor naar bijlage J.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers cruciale bevindingen over verkeerde regelgeving voor de opslag van vuurwerk hebben genegeerd en ook niet hebben gerapporteerd. Ik verwijs hiervoor naar bijlage K.

Norm 39, “Wees expliciet over serieuze alternatieve inzichten die relevant kunnen zijn voor de interpretatie van de data en de onderzoeksresultaten.”

Deze norm is geschonden omdat er foutieve omschrijving wordt gegeven van de wijze waarop een uitbreiding aan een reeds verleende vergunning is gevraagd. De schrijvers presenteren op dit punt de conclusie dat cliënt niet meer heeft verzocht om het opnemen van de ADR subklasse 1.1 in de vergunning. In werkelijkheid betreft het een aanvraag tot *uitbreiding* van de vergunning waarbij niet eens is gesproken over subklassen. Ik verwijs hiervoor naar bijlage A.

Deze norm is geschonden omdat wordt gesteld dat de twee containers illegaal zouden zijn bijgeplaatst door de onderneming van mijn cliënt omdat deze voor de opslag van vuurwerk gebruikt zou zijn, terwijl uit het onderzoeksrapport van de heer Van Buitenen duidelijk blijkt dat bewijs hiervoor ontbreekt en dat deze werden gebruikt voor de opslag van hulpmaterialen. Ik verwijs hiervoor naar bijlage B.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers de context van verouderde processen-verbaal uit verband trekken. Het ging in deze processen-verbaal over het contact tussen mijn cliënt en de brandweer op een moment dat een specifieke brandhaard werd bestreden, waarvan zij weten dat er tijdens die bestrijding door de brandweer te kennen is gegeven dat mijn cliënt “*zijn bek moest houden*” en dat “*hij hier niets meer te vertellen had*”. Dit weten de schrijvers omdat zij kennis dragen van een documentaire waarnaar door hen wordt gerefereerd inzake het eerder genoemde fotomateriaal uit 1997 voor lesmateriaal voor de politieacademie. In diezelfde documentaire is dit contact tussen de brandweer en mijn cliënt ter sprake gekomen en hierdoor hadden zij moeten vaststellen dat de processen-verbaal onvolledig zijn. Ik verwijs hiervoor naar bijlage D.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers de classificatie van vuurwerk van de onderneming van mijn cliënt in twijfel trekken terwijl er voor hen informatie en duidelijke contra-indicaties beschikbaar waren waaruit het tegendeel zou kunnen blijken. Deze informatie en contra-indicaties zijn in zijn geheel genegeerd. Ik verwijs hiervoor naar bijlage E.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers het bestaan van de originele voorraadadministratie van de onderneming van mijn cliënt, zoals dat ook is opgenomen in het onderzoeksrapport van de heer Van Buitenen, welke als basis diende voor het onderzoeksrapport van de schrijvers, in zijn geheel hebben genegeerd. Deze originele voorraadadministratie maakt duidelijk dat er geen sprake kan zijn van te veel en te zwaar opgeslagen vuurwerk. De conclusie van de heer Van Buitenen op dit punt is volledig buiten beschouwing gelaten en ook niet opgenomen als contra-indicatie. Ik verwijs hiervoor naar bijlage F.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers tientallen belangrijke details in hun onderzoeksrapport hebben weggelaten die wél staan vermeld in het onderzoeksrapport van de heer van Buitenen, die als basis diende voor het onderzoeksrapport van de schrijvers. Ik verwijs hiervoor naar bijlage H.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers cruciale bevindingen over verkeerde handelingen van de brandweer tijdens de bestrijding van de brand hebben genegeerd en ook niet hebben gerapporteerd. Ik verwijs hiervoor naar bijlage J.

Deze norm is geschonden omdat de schrijvers cruciale bevindingen over verkeerde regelgeving voor de opslag van vuurwerk hebben genegeerd en ook niet hebben gerapporteerd. Ik verwijs hiervoor naar bijlage K.

Norm 45, “Maak de onderzoeksgegevens en de onderzoeksdata na afloop van het onderzoek zoveel mogelijk publiek beschikbaar. Leg, als onderzoeksgegevens en/of de onderzoeksdata niet voor het publiek beschikbaar gemaakt kunnen worden, de valide redenen daarvoor vast.”

De norm is geschonden omdat de schrijvers veel niet-openbaar materiaal hebben verkregen en verzameld terwijl zij dat materiaal niet inzichtelijk hebben gemaakt en ook niet openbaar beschikbaar hebben gesteld. Niet openbaar beschikbaar maken van verkregen documenten.

Duidelijk blijkt uit het vooraanstaande dat er NGWI normen zijn geschonden. Ook blijkt uit het voorgaande dat de werkwijze van de schrijvers, namelijk het uit tientallen verschillende onderzoeken, documenten en documentaires, knippen en plakken, waarbij het selectief gebruik van verkregen data en het selectief citeren en refereren, ervoor gezorgd heeft dat de schrijvers op essentiële punten foutieve conclusies hebben getrokken. Indien zij hoor en wederhoor principes hadden toegepast dan was een groot aantal van deze fouten bovendien niet ontstaan.

Het is daarom dat mijn cliënt persisteert bij zijn klacht, uw commissie verzoekt om deze klacht gegrond te verklaren en het bestuur van de UT op te dragen het nodige te verrichten, door onder andere het gepubliceerde onderzoek publiekelijk te rectificeren door middel van een artikel op de website van de UT en stappen te nemen om ervoor te zorgen dat deze materie alsnog op een wetenschappelijk verantwoorde wijze wordt onderzocht, zoniet dat het volledige rapport wordt teruggetrokken.

Hoogachtend,

J.P.E. Baakman

R. Bakker

mr. D. Bakker

Gemachtigden

Bijlage A

Pagina 209:

*“Het tweede verzoek diende SE Fireworks twee dagen later in, op 7 oktober 1998. Ditmaal was het een verzoek aan de milieudienst van de gemeente Enschede om het aantal zeecontainers te verhogen met 11 en de opslagcapaciteit te vergroten van het aantal kilogram vuurwerk in mavoboxen en zeecontainers van 2000 kg. tot 3000 kg. Daarnaast wilde SE Fireworks de capaciteit in de ompakruimte verhogen naar 500 kg. De reden die werd aangevoerd, was de aankomende millenniumwisseling. Beide vergunningaanvragen kunnen wij niet los van elkaar zien: het bedrijf wilde aan meer personen professioneel vuurwerk kunnen afleveren én had daarvoor ook uitbreiding nodig van opslagcapaciteit. **Het bedrijf had bij de gemeente geen aanvraag ingediend om (meer) vuurwerk van een zwaardere gevarensubklasse op te mogen slaan dan 1.4G, 1.4S en 1.3G.** Dat had wel voor de hand gelegen vanuit de wens van SE Fireworks om zich verder toe te leggen op professioneel vuurwerk.”*

en pagina 211:

*“Vanaf 19 juli 1999 stond de gemeentelijke milieuvergunning van SE Fireworks het bedrijf **dus niet meer toe om professioneel vuurwerk op te slaan van gevarensubklassen 1.1 en 1.2** en, daarnaast, maximaal 2000 kilogram professioneel vuurwerk van gevarensubklasse 1.3G **op te slaan**. Dat is in tegenspraak met de op 5 oktober 1998 aan de Rijksinspectie kenbaar gemaakte wens van de nieuwe eigenaren om zich “meer dan tot nu toe” te gaan toeleggen op de verkoop van professioneel vuurwerk.”*

Op pagina 946 van het onderzoeksrapport van de heer van Buitenen, die als basis diende voor het onderzoeksrapport van de schrijvers, is de originele aanvraag tot uitbreiding van 7 oktober 1998 integraal opgenomen. Hieruit blijkt duidelijk dat de onderneming van mijn cliënt bij de aanvraag tot uitbreiding van de vergunning nimmer heeft gesproken over subklassen, hetgeen betekent dat er nimmer is verzocht om het verwijderen van welke subklasse dan ook uit een reeds bestaande vergunning. De desbetreffende brief verwijst in de aanhef onder “*referentie*” ook naar de reeds bestaande vergunning en spreekt in de eerste zin duidelijk over “*het **uitbreiden** van opslagcapaciteit*”, en dus niet over het verwijderen van subklassen.

Met het gebruik van het woordje “meer”, tussen haakjes in de geciteerde onderstreepte zin, wekken de schrijvers de indruk dat cliënt *dús* heeft verzocht om een vergunning die niet meer toeziet op het mogen opslaan van subklassen anders dan 1.4G, 1.4S en 1.3G. Dit is ook de onterechte conclusie die de schrijvers uiteindelijk trekken op pagina 222:

“Zoals wij in het vorige hoofdstuk beschreven, in paragraaf 6.6, mocht SE Fireworks maximaal 158.500 kilogram vuurwerk van gevarensubklasse 1.4 opslaan. Als SE Fireworks ook vuurwerk van gevarensubklasse 1.3G wilde opslaan, dan stond de milieuvergunning hiervan een maximum toe van 2000 kilogram in combinatie met maximaal 136.500 kilogram vuurwerk van gevarensubklassen 1.4G of 1.4S. In

paragraaf 6.6 hebben wij ook uitgebreid beschreven dat op het bedrijfsterrein zeer waarschijnlijk 'te zwaar' professioneel vuurwerk was opgeslagen (van gevarensubklassen 1.1 en 1.2) waarvoor het geen milieuvergunning had."

Echter, nergens blijkt uit dat de onderneming van mijn cliënt heeft verzocht om het verwijderen van subklassen en ook nergens blijkt uit dat cliënt de aanvraag tot uitbreiding heeft beperkt tot bepaalde subklassen. De conclusie van de schrijvers op pagina 209, namelijk dat *"het bedrijf geen aanvraag heeft ingediend om (meer) vuurwerk van zwaardere subklasse op te mogen slaan dan 1.4G, 1.4S en 1.3G"*, is dus in feite helemaal nergens op gebaseerd. Sterker nog: de aanvraag tot uitbreiding benoemt helemaal geen subklassen. Waar de schrijvers de opsomming 1.4G, 1.4S en 1.3G vandaan halen is dus een raadsel. Dit is een schending van NGWI norm 16.

Dat de gemeente Enschede zich in de uiteindelijke revisievergunning op 19 juli 1999 heeft beperkt tot bepaalde subklassen en is overgegaan tot het ongevraagd verwijderen van de subklasse 1.1G is cliënt niet aan te rekenen. Cliënt heeft ook nooit kunnen controleren dat de gemeente Enschede dit heeft gedaan. Dat de schrijvers dit cliënt wél proberen aan te rekenen met de zin *"Dat had wel voor de hand gelegen vanuit de wens van SE Fireworks om zich verder toe te leggen op professioneel vuurwerk"* op pagina 209 is niet terecht en op dit punt presenteren de schrijvers een conclusie die zwaarwegende gevolgen heeft voor alle opvolgende conclusies aangaande het opslaan van "te veel en te zwaar" vuurwerk.

Op pagina 948 van het onderzoeksrapport van de heer Van Buitenen wordt uitvoerig ingegaan op deze onjuiste wijze afhandelen van de aanvraag tot uitbreiding door de gemeente Enschede. Duidelijk blijkt uit de door Van Buitenen opgenomen citaten dat de gemeente Enschede na de vuurwerkkramp handig gebruik maakt van hun eigen onrechtmatige handelswijze en hiermee cliënt onterecht schuld in de schoenen probeert te schuiven:

"De gemeente heeft naar aanleiding van de opgave van BAKKER zelf kennelijk de conclusie getrokken dat bij de invulling van het officiële vergunningsaanvraagformulier de klasse 1.1 achterwege kan blijven. Daardoor ontstaat de bizarre situatie dat door een fout van de gemeentelijke milieudienst het in de vergunning 1997 nog toegestane 'ompakken' niet meer zou zijn toegestaan in de vergunning van 1999 in de wél door de gemeente vergunde 'ompakruimte'. Hierdoor treft S.E. Fireworks achteraf het verwijt dat zij 'Te-zwaar' vuurwerk hadden liggen. Bovendien biedt dit ontbreken van de klasse 1.1 in de milieuvergunning aan burgemeester MANS een welkome aanleiding om te kunnen beweren dat hijzelf (korpsbeheerder) en ook de brandweercommandant niet op de hoogte hadden kunnen zijn van de eventuele aanwezigheid van zich als klasse 1.1 gedragend vuurwerk [...] De milieudienst van de gemeente Enschede heeft op incompetente wijze de aanvraag voor de milieuvergunning afgehandeld. S.E. Fireworks eigenaar BAKKER heeft geen gelegenheid gehad het vervallen van de klasse 1.1 te kunnen controleren. [...] Ook mocht BAKKER vertrouwen op bepalingen van de recent verleende bezigingsvergunning van Verkeer en Waterstaat, die bezigen toestond van alle klassen vuurwerk 1.4 t/m 1.1, zoals voor een evenementenbedrijf gebruikelijk. Het ompakken is een onlosmakelijk onderdeel van de bezigingsvergunning.

[afbeelding met citaat]

In de vergadering van de gemeenteraad van Enschede, waar het college van B&W verantwoording aflegt aan de gemeenteraad voor het gevoerde beleid vooraf, tijdens en na de Vuurwerkramp, zien we hoe burgemeester MANS deze fout van de milieudienst exploiteert ter bescherming van zichzelf en van de brandweerleiding.

[afbeelding met citaat]

Burgemeester MANS misleidt hier de gemeenteraad betreffende het niet meer vergund zijn van subklasse 1.1 aan S.E. Fireworks. Dit is niet alleen in strijd met de oorspronkelijke vergunningsaanvraag en in strijd met de door het ministerie van V&W verleende bezigingsvergunning, maar bovendien is de exploitatie van een vuurwerkbedrijf dat evenementen verzorgt onmogelijk indien er geen gebruik mag worden gemaakt van de ompakruimte. Dit is het geval wanneer er geen ruimte beschikbaar is waar vuurwerk mag worden uitgepakt. Burgemeester Jan MANS stelt zelfs dat klasse 1.1 op eigen verzoek van S.E. Fireworks eigenaar BAKKER is verwijderd uit de vergunning, hetgeen onmogelijk is. Daarvoor verwijst MANS naar een interview dat de commissie OOSTING heeft afgenomen van milieuambtenaar Nico TEN BOSCH en MANS beweert zelfs dat dit is terug te vinden in het rapport OOSTING. Wat schrijft OOSTING echter in werkelijkheid?

[afbeelding met citaat]

Dit is iets heel anders dan wat MANS beweert. In feite bevestigt OOSTING hier dat het in de vergunning vermelden van in de werkruimte toegelaten vuurwerk van alleen de klasse 1.4 deze werkruimte onbruikbaar zou maken als ompak- dan wel montageruimte. Nergens in de rapportage van OOSTING is te vinden dat de behandelend ambtenaar van de milieudienst, Nico TEN BOSCH, bij OOSTING verklaart dat het verwijderen van de klasse 1.1 uit de vergunning voor de ompakruimte op specifiek verzoek van toenmalig S.E. Fireworks mede-eigenaar BAKKER is gebeurd.”.

De schrijvers negeren in hun onderzoeksrapport op dit specifieke punt alle citaten die wél staan vermeld in het onderzoeksrapport van de heer van Buitenen, welke als basis diende voor het onderzoeksrapport van de schrijvers, waaruit het tegendeel blijkt, hetgeen cliënt niet anders kan duiden dan een bewuste keuze om naar een gewenste conclusie toe te kunnen schrijven en zo deze zwaarwegende foutieve conclusie te gebruiken in daarop volgende conclusies. Dit is een schending van NGWI norm 38 en NGWI norm 39.

Bijlage B

Pagina 222:

*“Aan de rand binnen het bedrijfsterrein waren bovendien zeven MAVO-boxen (M1 t/m M7) opgesteld en 16 zeecontainers (E1 t/m E16) geplaatst. **Twee van de zeecontainers (E15 en E16) waren illegaal geplaatst.** Hun positionering bleek cruciaal in de keten van gebeurtenissen die leidden tot de twee grote massa-explosies ontwikkeling van de brand en explosies, zoals gereconstrueerd door het NFI en het Prins Maurits Laboratorium (PML) van TNO.”*

De reconstructie van de schrijvers over de wijze waarop de brand zou zijn ontstaan en de wijze waarop dit door de schrijvers wordt gekoppeld het uiteindelijke ontstaan van explosies enkel en alleen op basis van oude en achterhaalde bronnen zonder hierbij enige kritische noot toe te voegen en dit als vaststaande conclusie te presenteren is zeer ondermaats. Ook op dit specifieke punt worden in het onderzoeksrapport van de heer van Buitenen, welke als basis diende voor het onderzoeksrapport van de schrijvers,, kanttekeningen geplaatst bij de aanwezigheid van de twee extra containers, zoals bijvoorbeeld op pagina 656:

*“Overigens is het feit of er 14 dan wel 16 containers stonden, volstrekt irrelevant voor de bewijsvoering aangaande de escalatie van brand tot ramp, want het doet niets toe of af aan het escalatiemechanisme van brand tot ramp. Dit bewijsmiddel heeft dus géén valide bewijskracht. Het feit of de twee extra containers E15 en E16 er stonden is op zichzelf niet buiten de vergunning. **Deze containers waren immers geplaatst voor de opslag van overig materiaal (niet-vuurwerk zoals mortierbuizen). De vergunningsbepalingen worden pas overtreden indien geen 14 maar 16 containers worden gebruikt voor vuurwerkopslag. Dit laatste feit is nooit aangetoond, ook al beweert het OM van wél aan de hand van selectief gekozen getuigenverklaringen van bronnen die een motief hadden BAKKER te belasteren.**”*

Duidelijk blijkt uit die analyse dat er het nodige valt af te dingen op de wijze van onderzoeken en redeneren van voorgaande onderzoeken en dat er ook fouten zitten in de reconstructie zoals die door andere onderzoeksrapporten zijn gepresenteerd. De schrijvers negeren in hun onderzoeksrapport al die constatering terwyl ze wél staan vermeld in het onderzoeksrapport van de heer van Buitenen, hetgeen cliënt niet anders kan duiden dan een bewuste keuze om naar een gewenste conclusie toe te schrijven. Het op deze wijze aan elkaar knopen van reeds weerlegde conclusies is zwaar ondermaats en onterecht. Dit is een schending van NGWI norm 38 en NGWI norm 39.

Bijlage C

Pagina 223:

*“De brand in de werkruimte werd geblust. Twee minuten nadat de brandweer was begonnen met blussen, arriveerden de twee eigenaren van SE Fireworks en een medewerker van het bedrijf. Eén van de aanwezige eigenaren vertelde de brandweer dat er alleen vuurwerk in de subklasse 1.4S en 1.4G lag opgeslagen. Op de bunkercompartimenten zelf **was alleen** een gevarenaanduiding aangebracht van gevaarsklasse 1 (**zonder vermelding van de subklasse**). Op de witte bestelbusjes was **wel** een aanduiding aangebracht van de gevarens subklasse. **Deze was 1.4**”⁷.*

De schrijvers proberen hiermee kennelijk te suggereren dat de gevaarsaanduidingen op alle opslagplaatsen van de gehele klasse 1 ADR volgens hen kennelijk niet toereikend zijn en dat de aangebrachte gevaarsaanduidingen op één enkel vervoersmiddel, zoals te zien in een documentaire, uitgezonden op 26 februari 2021, kennelijk aangeven dat er dus voor brandweertien de indruk moet hebben bestaan dat de onderneming van mijn cliënt slechts producten van de ADR subklasse 1.4 heeft opgeslagen en dat dus de overige 36 gevaarsaanduidingen van de gehele ADR klasse 1 genegeerd konden worden. Deze aannames zijn om meerdere redenen onjuist:

Ten eerste is de foto waarna wordt verwezen op 27 minuten en 4 seconden van de documentaire in voetnoot 7 gemaakt door dhr. F. de Groot en dhr. J. Couturier van het politiekorps Amsterdam voor een opleiding van de politieacademie in 1997 waarbij een fictief scenario van het inladen van een bepaald product is uitgewerkt en waarvan vervolgens foto's zijn gemaakt die zijn verwerkt in lesmateriaal. De desbetreffende foto is dus helemaal niet representatief voor de honderden evenementen die door de onderneming van mijn cliënt zijn verzorgd en ook niet representatief voor de soorten vuurwerk die in de opslagplaatsen aanwezig konden zijn op 13 mei 2000.

Ten tweede is de aangebrachte gevaarsaanduidingen op een vervoersmiddel voor elk vervoer en elk evenement anders. Dat is hoe ADR werkt: voorafgaand aan elk vervoer wordt het voertuig klaargemaakt om een bepaald soort producten te mogen vervoeren. Kennelijk is dat voor de schrijvers niet (voldoende) duidelijk. De schrijvers hebben ook op geen enkel moment enig onderzoek gedaan naar de werking van het ADR en de vereisten die zitten aan een opleiding op het gebied van de transport van gevaarlijke stoffen. De schrijvers benoemen het ADR slechts zijdelings met woorden als “*ADR transportclassificatie*”, maar benoemen niet wat er allemaal komt kijken bij het vervoer van dergelijke gevaarlijke stoffen en hoe een vervoersmiddel voor elk evenement klaar moet worden klaargemaakt met de op dat moment toepasselijke gevaarsaanduidingen en andere veiligheidsmaatregelen. Duidelijk blijkt op dit punt, uit al het voorgaande, dat de schrijvers niet de kennis bezitten om hierover enige conclusies te kunnen en mogen trekken. Zij zijn op dit punt niet alleen ondeskundig maar ook zeer onwetend. Het op deze wijze onderzoeken en redeneren is zwaar ondermaats en onterecht. Dit is een schending van NGWI norm 27 en NGWI norm 28.

Ten derde stond het vervoersmiddel op de foto van 1997 waarna wordt verwezen op 13 mei 2000 niet op de plek waarop de brandweer de brand heeft geblust en al zeker niet met een gevaarsaanduiding omdat er op die dag geen evenement werd verzorgd. De verwijzing van de schrijvers naar een drie jaar oude foto uit 1997, die notabene is gemaakt ten behoeve van lesmateriaal voor de politieacademie, kan niet worden gebruikt om de foutieve conclusies te onderbouwen dat hiermee de brandweer verkeerd zou zijn geïnformeerd. Het op deze wijze onderzoeken en redeneren is zwaar ondermaats en onterecht. Dit is een schending van NGWI norm 16, NGWI norm 38.

Ten vierde mochten de gevaarsaanduidingen op opslagplaatsen ook helemaal géén subklassen tonen omdat de onderneming van mijn cliënt vergunning had voor de opslag van meerdere, verschillende subklassen, ondanks hetgeen de schrijvers, in bijlage A geduid, stellen ten aanzien van de aanvraag tot uitbreiding. Het aanbrengen van gevaarsaanduidingen van de gehele ADR klasse 1 was namelijk één van de vergunningvoorschriften:

*“13.2.9 Op de toegangsdeuren naar de bewaarplaatsen moet een gevaar-etiket zijn aangebracht, waarmee het ontplofingsgevaar wordt aangeduid; **het etiket moet een vorm hebben van een vierkant, op de punt staand, met een zijde van 250 mm, met een afbeelding van een zwarte bom op een oranje achtergrond.**”*

Hiermee wordt dus bedoeld het ADR etiket 01, dat een indicatie geeft van het voorradig zijn van alle subklassen van de hoofdklasse 1:

Afbeelding: foto van de gevaarsaanduidingen tijdens de brandbestrijding op 13 mei 2000 en de originele ADR etiket 01 gevaarsaanduiding.

Dit etiket was ook zichtbaar op de herkenningskaart die brandweerlieden op die bewuste dag bij zich droegen waaraan zij het gevaar duidelijk konden én moesten herkennen:

Afbeelding:

- 1) Bovenaan de half verbrande herkenningskaart van een overleden brandweerman op 13 mei 2000 waarop ADR etiket 01 staat uitgelegd met de tekst "*Vatbaar voor explosie (bijkomend gevaar)*",
- 2) Onderaan de half verbrande omgevingskaart van een overleden brandweerman op 13 mei 2000 die deel uitmaakte van het aanvalsplan van de onderneming van mijn cliënt.

De gevaarsaanduidingen op alle 36 opslagplaatsen van de gehele ADR klasse 1, dus een aanduiding waaruit blijkt dat alle subklassen aanwezig konden zijn, waren dus wel degelijk correct en deze gaven hulpdiensten dus aan dat er gevaarlijke stoffen aanwezig waren van 1.1, 1.2, 1.3 en 1.4. De regionale brandweer behoorde daar ook naar te handelen. Dat hebben zij niet gedaan, maar dat valt mijn cliënt noch de onderneming van mijn cliënt nadrukkelijk niet aan te rekenen. Dit is een schending van NGWI norm 16, NGWI norm 17, NGWI norm 27 en NGWI norm 28.

Bijlage D

Pagina 223:

“De brand in de werkruimte werd geblust. Twee minuten nadat de brandweer was begonnen met blussen, arriveerden de twee eigenaren van SE Fireworks en een medewerker van het bedrijf. Eén van de aanwezige eigenaren vertelde de brandweer dat er alleen vuurwerk in de subklasse 1.4S en 1.4G lag opgeslagen.”

Pagina 224:

“Rond 15.27 sprak de brandweer opnieuw met een van de eigenaren en met de medewerker. De brandweer vroeg wat er lag opgeslagen. De eigenaar vertelde dat in de bunkers vuurwerk was opgeslagen van gevarensubklassen 1.4S en 1.4G. Een brandweerman bluste ondertussen op het binnenterrein bunkercompartiment C4 vanaf de zuidkant (6). Een andere brandweerman klom op een van de mavo-boxen (7) om de brand in bunkercompartiment C4 te blussen.”

De schrijvers presenteren hier wederom de conclusie dat de brandweer onjuist zou zijn geïnformeerd door mijn cliënt. Hiervoor wordt zelfs verwezen naar twee 24 jaar oude processen-verbaal van verhoren van mijn cliënt. Deze processen-verbaal zijn tot stand gekomen in een tijd dat voor cliënt nog niet duidelijk was dat het politieonderzoek naar het ontstaan van de brand grote fouten bevatte en er binnen het korps zelfs gesjoemeld werd met bewijsmateriaal en met de wijze waarop processen-verbaal zijn opgesteld.

Zo ontbreken in deze specifieke processen-verbaal bijvoorbeeld alle nuances aangaande het verbale contact tussen mijn cliënt en de brandweer op dat specifieke moment en zijn essentiële aspecten daarvan niet terug te vinden, waaronder bijvoorbeeld het feit dat de brandweer mijn cliënt te kennen heeft gegeven dat hij “*zijn bek moest houden*” en “*dat hij hier niets meer te vertellen had*”. Bovendien heeft het gesprek tussen de brandweer en mijn cliënt op dit punt betrekking op de brandhaard die op dat moment door de brandweer werd bestreden, en logischerwijs niet op de gehele voorraad die lag opgeslagen bij de onderneming van mijn cliënt. Bovendien was de brandweer ook al begonnen met dergelijke offensieve blushandelingen vóór deze gesprekken, waarbij zij ook al de hiervoor, in bijlage C geduide, gevaarsaanduidingen van de gehele ADR klasse 1 hebben genegeerd.

Indien de schrijvers de moeite hadden genomen om voor hun onderzoeksrapport hoor en wederhoor te plegen dan waren zij tot de conclusie gekomen dat er grote fouten zijn gemaakt bij de totstandkoming van processen-verbaal en dat deze processen-verbaal alleen al om die reden niet geschikt zijn om deze conclusies te kunnen trekken en ook niet om deze te gebruiken als enige fundering in een wetenschappelijk onderzoek. Cliënt is van mening dat de schrijvers hoor en wederhoor hadden moeten plegen alvorens zij conclusies konden trekken. Dat hebben zij niet gedaan en dus is dit een schending van NGWI norm 17.

Bovendien zijn de schrijvers op de hoogte van een documentaire, uitgezonden op 26 februari 2021, waarin het contact tussen de brandweer en mijn cliënt wordt besproken, waarin ook de uitspraken “je moet je bek houden” en “je hebt hier niets meer te vertellen” ook ter sprake komen, namelijk op 41 minuten en 30 seconden. De schrijvers dragen kennis van deze documentaire omdat hiernaar door hen wordt gerefereerd inzake het eerder genoemde fotomateriaal uit 1997 voor lesmateriaal voor de politieacademie, volgens voetnoot 7 op pagina 223 namelijk op 27 minuten en 4 seconden. In diezelfde documentaire is dit contact tussen de brandweer en mijn cliënt ter sprake gekomen. De schrijvers dragen dus kennis van het feit dat de processen-verbaal onvolledig zijn en trekken desondanks wel conclusies. Dit is een schending van NGWI norm 17, NGWI norm 36, NGWI norm 38 en NGWI norm 39.

De schrijvers zijn bovendien op de hoogte dat het desbetreffende onderzoek door meerdere personen in twijfel wordt getrokken, zie bijvoorbeeld pagina 11 waarin wordt gesproken over de aangifte van mijn cliënt:

*“Vervolgens deed een van de eigenaren van SE Fireworks, de heer Bakker, op 18 oktober 2019 aangifte tegen de Staat der Nederlanden. Deze aangifte deed hij samen met Van Buitenen, de weduwe van een van de omgekomen brandweermannen en een van de twee kritische rechercheurs. De aangifte werd ondersteund door een rapport van brandweerdeskundige Fred Vos. **De aangifte spreekt van een ernstige ondermijning van de rechtstaat in Nederland door die instanties die deze rechtstaat juist zouden moeten beschermen. In de aangifte staat bovendien een lange opsomming van namen van individuele functionarissen en organen van de overheid—van bestuurders en politici tot individuele ambtenaren, van Raad van State tot gemeente Enschede.***

***Al deze individuele personen en organisaties zouden zich volgens de aangevers schuldig hebben gemaakt aan strafbare feiten—waaronder het plegen van ambtsmisdrijven.** Het Openbaar Ministerie parket Rotterdam laat weten de aangifte niet behandeling te nemen, met als toelichting dat de aangifte in het dossier geen strafbare feiten betreft die niet zijn verjaard op moment van de aangifte.”*

en pagina 14:

*“**Bovendien lopen er in de onderzoeksperiode aangiftes van een van de eigenaren van SE Fireworks tegen verschillende personen en instanties, die wij mogelijk zouden doorkruisen.** Wel geldt ook hierbij onze morele verantwoordelijkheid bij het doorzoeken en analyseren van de informatiebronnen: als wij aanwijzingen zouden vinden die een nieuw licht zouden schijnen op de bestaande discussie over de oorzaak van de brand, dan zullen wij deze aanwijzingen vanuit onze morele plicht tot waarheidsvinding zeker rapporteren.”*

De schrijvers dragen dus kennis van het feit dat onder andere de processen-verbaal in twijfel worden getrokken, notabene door de personen waarover het gaat, hetgeen voldoende aanleiding had moeten zijn om tot de conclusie te komen dat de processen-verbaal niet geschikt zijn voor enige fundering in een wetenschappelijk onderzoek en al helemaal niet voor het toeschrijven van enige schuld, want dat is wat de heer Torenvlied wél degelijk doet met uitspraken als “*de brandweer tot twee keer toe verkeerd geïnformeerd*” en “*bij juiste informatie over zou zijn gegaan tot evacueren en afstand houden*” in de presentatie in de Tweede Kamer op 21 december 2023. Dit is een schending van NGWI norm 17 en NGWI norm 38.

Bijlage E

Pagina 214:

*“Onderzoek naar het vuurwerk dat onderweg was voor aflevering naar SE Fireworks, maar vanwege de vuurwerkcramp nooit was aangekomen, liet zien dat alle verpakkingen van het professioneel vuurwerk foutief waren voorzien van het label 1.4 ter indicatie van de gevarensubklasse. Dit maakt het zeer waarschijnlijk dat tenminste een deel van de verpakkingen van het aanwezige zware professioneel vuurwerk bij SE Fireworks lag opgeslagen met een etiket van gevarensubklasse 1.4. Wij hebben in paragraaf 6.5.2 gezien dat dit **foutief classificeren** van professioneel vuurwerk een gangbare praktijk bleek te zijn bij grote Nederlandse vuurwerkbedrijven.”*

en pagina 214:

“Dit maakt het zeer waarschijnlijk dat tenminste een deel van de verpakkingen van het aanwezige zware professioneel vuurwerk bij SE Fireworks lag opgeslagen met een etiket van gevarensubklassen 1.4. Wij hebben in paragraaf 6.5.2 gezien dat dit foutief classificeren van professioneel vuurwerk een gangbare praktijk bleek te zijn bij grote Nederlandse vuurwerkbedrijven.”

De schrijvers presenteren hier de conclusie dat (tenminste een deel van) het vuurwerk van de onderneming van mijn cliënt onjuist was geclassificeerd. Hierbij verwijzen zij onder andere op pagina 197 naar classificatietesten uitgevoerd door PML-TNO:

“De derde bron wordt gevormd door een aantal classificatietests die PML-TNO uitvoerde naar twee ladingen: (a) een onderschepte lading vuurwerk die bestemd was voor SE Fireworks, maar pas aankwam nadat het bedrijf was geëxplodeerd; (b) een lading vuurwerk die bestemd was voor het andere grote vuurwerkbedrijf te Enschede, dat ook beschikte over een bezigings- en afleveringsvergunning.”

De schrijvers vermelden hierbij echter niet dat het achteraf herclassificeren geen valide werkwijze is. Dit wordt in het onderzoeksrapport van de heer Van Buitenen, welke als basis diende voor het onderzoeksrapport van de schrijvers, ook al duidelijk verwoord, zie pagina 160:

“Het vuurwerk dat bij S.E. Fireworks lag opgeslagen op 13 mei 2000, was om vijf voor drie juist geclassificeerd. Conform de van toepassing zijnde internationale afspraken betreffende classificering, die in heel Nederland werden toegepast. Drie kwartier later, om tien over half vier was datzelfde vuurwerk ineens onjuist geclassificeerd, volgens door het Openbaar Ministerie nieuw verzonden regels. Deze waren op dat moment nog niet geldig en moesten nog worden geformuleerd op basis van testresultaten die op dat moment nog niet waren uitgevoerd.”

en pagina 167:

“Dat vuurwerk ‘correct is geclassificeerd’ kan verschillende betekenissen hebben. Het Openbaar Ministerie hanteert géén enkele van deze betekenissen, maar heeft zelf een betekenis verzonnen die haar beter uitkomt. Alle mogelijkheden anno het jaar 2000 worden hieronder op een rijtje gezet, in volgorde van oplopende vereisten aan de classificatie van het vuurwerk voordat het als ‘correct geclassificeerd’ wordt beschouwd. [...]”

De schrijvers hebben in hun onderzoeksrapport geen rekening gehouden met deze contra-indicaties. Deze bevindingen maken duidelijk dat de (destijds) gebruikte onderzoeksmethoden van, onder andere, TNO, waarnaar de schrijvers ook verwijzen, niet gebruikt konden worden om achteraf, dus nadien, vuurwerk te herclassificeren, hetgeen betekent dat het vuurwerk dus juist geclassificeerd was en daarover geen twijfel zou kunnen bestaan. De schrijvers hebben deze bevindingen in zijn geheel genegeerd. Dit is een schending van NGWI norm 36, NGWI norm 38 en NGWI norm 39.

Bovendien blijkt uit het onderzoeksrapport van de heer Van Buitenen, welke als basis diende voor het onderzoeksrapport van de schrijvers, ook dat de onderneming van mijn cliënt kon én moest vertrouwen op de classificatie, die bovendien door het land van herkomst werd bepaald én leidend was:

“1. Medio jaren negentig wilde het ministerie van V&W de regelgeving voor professioneel vuurwerk overdoen aan VROM. Deze overdracht heeft nooit plaatsgevonden met instemming van VROM. V&W heeft eenzijdig de regels afgeschaft voor de omgang met professioneel vuurwerk zonder op overeenstemming met VROM te wachten. Daardoor is er géén vervangende, laat staan sluitende, regelgeving voor in de plaats gekomen voor de ramp. Dit gebeurde pas (gedeeltelijk) met het Vuurwerkbesluit 2002, naar aanleiding van de Vuurwerkram্প.

2. Medio jaren negentig was de regeling voor de omgang met professioneel vuurwerk in Nederland zover ontmanteld dat deze incompleet was en tevens de wettelijke basis ontbeerde om gehandhaafd te kunnen worden door de bevoegde inspectiedienst.

3. Internationaal in VN-verband was overeengekomen dat de producerende/exporterende leverancier verantwoordelijk is voor de classificatie en etikettering, onder controle en verantwoordelijkheid van de autoriteiten. In dit geval (bij S.E. Fireworks) waren dit hoofdzakelijk de Chinese autoriteiten.

*4. Vanwege de adressantenregel en de vertrouwensregel kon en mocht S.E. Fireworks er op vertrouwen dat het vuurwerk correct was geclassificeerd en geëtiketteerd. **Er was geen juridische basis om S.E. Fireworks hierop aan te spreken.***

5. De producent en exporteur van vuurwerk, bij S.E. Fireworks vaak gevestigd in China, bepaalde dus de classificatie en etikettering van het door S.E. Fireworks ingevoerde en opgeslagen vuurwerk. S.E. Fireworks mocht daarbij wettig vertrouwen op de juistheid van deze classificatie en etikettering en was tot het Vuurwerkbesluit 2002 daarvoor niet verantwoordelijk.

De schrijvers hebben in hun onderzoeksrapport geen rekening gehouden met deze contra-indicaties en ook niet met het gegeven dat in VN-verband is overeengekomen dat de producerende/exporterende leverancier verantwoordelijk is voor de classificatie en etikettering, onder controle en verantwoordelijkheid van de autoriteiten. De schrijvers hebben deze bevindingen in zijn geheel genegeerd. Ook de slotconclusie van de heer Van Buitenen, namelijk dat er om meerdere redenen geen sprake is van de opslag van te veel en te zwaar vuurwerk, is volledig buiten beschouwing gelaten en ook niet opgenomen als contra-indicatie. Dit is een schending van NGWI norm 36, NGWI norm 38 en NGWI norm 39.

Bijlage F

Pagina 213:

“Het kan haast niet anders dan dat SE Fireworks het zware professioneel vuurwerk dat het bezigde ook opsloeg op het eigen bedrijfssterrein aan de Tollensstraat 50 te Enschede. Voor de opslag van het zware, professioneel vuurwerk zijn aanvullende feiten verzameld na de vuurwerkramp van 13 mei 2000:

- Vuurwerk dat onderweg was voor aflevering naar SE Fireworks, maar vanwege de vuurwerkramp nooit was aangekomen, bleek volledig te bestaan uit professioneel vuurwerk van gevarensubklassen 1.1, 1.2 en 1.3. Bovendien waren alle verpakkingen van dit professionele vuurwerk foutief voorzien van het label 1.4 ter indicatie van de gevarensubklasse. Dit sloot aan bij de op dat moment gangbare praktijk in de vuurwerkbranche om professioneel vuurwerk te (laten) etiketteren als 1.4.

- Het financieel-forensische team van het Tolteam deed onderzoek naar de omvang en de samenstelling van het vuurwerk dat aanwezig was bij SE Fireworks op de dag van de vuurwerkramp. Uit de reconstructie kwam volgens het Tolteam naar voren dat er 177.000 kilogram vuurwerk aanwezig zou zijn geweest op de dag van de ramp. Door classificatietesten is gereconstrueerd dat er 1.660 kilogram vuurwerk van gevarensubklasse 1.1 en 5.300 kilogram vuurwerk van gevarensubklasse 1.2 aanwezig was. Van het resterende vuurwerk werd geen eenduidige classificatie afgeleid.”

Hieruit blijkt dat ook ten aanzien van de hoeveelheid opgeslagen vuurwerk de schrijvers contra-indicaties worden genegeerd. Het bestaan van de originele voorraadadministratie van de onderneming van mijn cliënt, zoals dat ook is opgenomen in het onderzoeksrapport van de heer Van Buitenen, welke als basis diende voor het onderzoeksrapport van de schrijvers, is door de schrijvers in zijn geheel genegeerd. Deze originele voorraadadministratie maakt duidelijk dat er geen sprake kan zijn van te veel en te zwaar opgeslagen vuurwerk:

Pagina 170:

“De werkelijke voorraad volgens de verdediging bedroeg 118 ton, ruim binnen de vergunde hoeveelheid van 158 ton. [...] Een gedetailleerde reconstructie van de werkelijke voorraad vuurwerk op de rampdag, gebaseerd op gegevens uit de administratie van S.E. Fireworks, is te vinden in het rapport van Arsenal Research en Dr. Kappl van 6 mei 2005. Het resultaat is 120 ton.”

en pagina 178:

“De gehele boekhouding staat nog steeds op diskette en blijkt te zijn bijgewerkt tot aan de dag van de ramp. Dit betekent dat ook Tolteam en Openbaar Ministerie moeten hebben geweten dat de boekhouding niet alleen nog beschikbaar was, maar zelfs volledig was bijgewerkt tot aan de laatste werkdag

voor de ramp. Zie onderstaande schermafdruck uit de opnieuw digitaal ontsloten boekhouding. [...] Het Tolteam/OM was niet tevreden want er werden desondanks rechtshulpverzoeken geschreven. Het Tolteam komt met een eigen aangepaste versie van een ongedateerde voorraadadministratie. Hierin zijn dan extra kolommen opgenomen waarin nieuwe en tevens onjuiste voorraadgegevens staan, waaruit het oordeel "Te-veel" kwam."

De schrijvers hebben in hun onderzoeksrapport geen rekening gehouden met deze informatie en contra-indicaties. Ook de slotconclusie van de heer Van Buitenen, namelijk dat er om meerdere redenen geen sprake is van de opslag van te veel en te zwaar vuurwerk, is volledig buiten beschouwing gelaten en ook niet opgenomen als contra-indicatie. Dit is een schending van NGWI norm 36, NGWI norm 38 en NGWI norm 39.

Bijlage G

Pagina 216:

“Maar, door de verkokerde manier van werken hebben de Rijksverkeersinspectie, de Inspectie Milieuhygiëne en gemeenten geen gegevens gedeeld over de door hun uitgegeven vergunningen. Hierdoor hebben zij een belangrijke kans gemist om **verdachte praktijken** bij de opslag van professioneel vuurwerk op te sporen.”

Pagina 226:

“Al voor de explosies **vlogen brandende vuurwerkbommen tot 350 meter van het bedrijf op de daken van gebouwen.**”

Pagina 226:

“Bewoners die eerder een goed heenkomen hadden gezocht in het Van Heekpark, op een kilometer afstand, kregen stenen op hun hoofd, **die als hagel naar beneden kwam.**”

Pagina 226:

“De grote vraag natuurlijk is waar SE Fireworks dit **zeer zware, professioneel vuurwerk** van gevarensklassen 1.1C, 1.1G en 1.2G opsloeg.”

De schrijvers bezigen in deze citaten een bepaald taalgebruik waaruit duidelijk blijkt dat zij verschrikkelijke gebeurtenissen op een sensationele wijze wensen te duiden en ook een vorm van vooringenomenheid hebben. Wie de citaten leest zou bijna denken dat zij een jongensboek lezen in plaats van een wetenschappelijk rapport. Het op deze wijze verwoorden van gebeurtenissen, bovendien verbloemd met de nodige fantasie, is zwaar ondermaats en onterecht. Dergelijke citaten zijn ook niet onderbouwd en dus ongefundeerd. Dit is een schending van NGWI norm 17.

Bijlage H

De schrijvers hebben in hun onderzoeksrapport ook tientallen belangrijke details weggelaten die wél staan vermeld in het onderzoeksrapport van de heer van Buitenen, die als basis diende voor het onderzoeksrapport van de schrijvers. Enkele voorbeelden hiervan zijn de volgende:

Verhuizing van de onderneming

De vele verzoeken van de onderneming van mijn cliënt om de onderneming te kunnen verhuizen naar een bedrijventerrein buiten de stad, zoals beschreven:

Pagina 338:

“De COV vraagt vervolgens naar de betekenis van een passage uit de notitie die de heer RIP heeft gemaakt n.a.v. het gesprek dat op 12 mei had plaatsgevonden met Van Hoogmoed, die luidde: “overdracht naar privé mogelijk ondanks dat de WvG van toepassing is”.

De heer RIP verklaarde dat het belastingtechnisch voor SMALLENBROEK beter uitkwam als de grond eerst naar zijn privé zou worden overgedragen. RIP wilde als compromis voorstellen dat de gemeente bereid zou zijn om fl. 1.250.000,- gulden te betalen aan SMALLENBROEK voor de grond terwijl die nog belast was met huurders van S.E. Fireworks vof. (PvB: hetgeen in tegenspraak is met het formele standpunt van de gemeente zijnde een eindbod van drie ton minder indien de grond belast was met huur).

Op 13 mei vond vervolgens de ramp plaats en de heren RIP en Van Hoogmoed hebben elkaar op 15 mei nog gebeld over de constatering dat de grond nu ‘vrij was van huur’.

PvB: Er waren dus twee tegengestelde bewegingen van de gemeente t.a.v. de verhuizing van S.E. Fireworks. Op het niveau van de gemeentcontacten met S.E. Fireworks vof (BAKKER en co) verzocht S.E. Fireworks om verhuizing naar een gebied buiten woongebied, maar hield de gemeente S.E. Fireworks aan het lijntje door te stellen dat zij niet in aanmerking kwamen voor industrieterrein, daarbij verwijzend naar achteraf oneigenlijk gebleken argumenten. Zie de tekst hieronder en de bijbehorende foto's van het door S.E. Fireworks gewenste kavel en de bebording op het Euregio terrein anno 2017.”

Pagina 545: “De gemeente weigerde vervolgens aan de nieuwe eigenaren van S.E. Fireworks v.o.f. om de door hen verzochte toestemming tot verhuizing uit woonwijk naar buiten de stad om economische motieven. Er werd volgens de gemeente per m2 terreinoppervlak te weinig werkgelegenheid geboden door S.E. Fireworks v.o.f. Het Openbaar Ministerie achtte het kennelijk in het belang van de Nederlandse staat om deze ernstige tekortkomingen in de gedragingen van de gemeente

Enschede niet aan de orde te laten komen. Niet alleen zou daarmee de Nederlandse overheid als geheel aansprakelijk worden voor de schade <H.4.4.2>, maar ook zou bij gedwongen aftreden van burgemeester MANS de politieke schade zich niet beperken tot de gemeente en zouden er bewindslieden af moeten treden <H.4.4.1>”

Deze verhuis verzoeken werden dus stelselmatig gefrustreerd omdat de gemeente Enschede tegelijkertijd in onderhandeling was over de aankoop van het perceel waarop de onderneming op dat moment was gevestigd, kennelijk om een betere onderhandelingspositie te verkrijgen met de onderneming van mijn cliënt.

Juist deze gegevens waren van belang bij analyseren van de vestigingslocatie van de onderneming van mijn cliënt op een industrieterrein dat was gelegen vlak naast een woonwijk. De schrijvers hebben ervoor gekozen om juist deze verhuis verzoeken buiten beschouwing te laten, terwijl het een ander licht werpt op de vraag waarom de onderneming van mijn cliënt nog op deze locatie was gevestigd. Het op deze wijze onderzoeken en redeneren is zwaar ondermaats en onterecht. Dit is een schending van NGWI norm 39.

Originele voorraadadministratie

Het bestaan van de originele voorraadadministratie van de onderneming van mijn cliënt, zoals dat ook is opgenomen in het onderzoeksrapport van de heer Van Buitenen, welke als basis diende voor het onderzoeksrapport van de schrijvers, is door de schrijvers in zijn geheel genegeerd. Deze originele voorraadadministratie maakt duidelijk dat er geen sprake kan zijn van te veel en te zwaar opgeslagen vuurwerk:

Pagina 170:

“De werkelijke voorraad volgens de verdediging bedroeg 118 ton, ruim binnen de vergunde hoeveelheid van 158 ton. [...] Een gedetailleerde reconstructie van de werkelijke voorraad vuurwerk op de rampdag, gebaseerd op gegevens uit de administratie van S.E. Fireworks, is te vinden in het rapport van Arsenal Research en Dr. Kappl van 6 mei 2005. Het resultaat is 120 ton.”

en pagina 178:

“De gehele boekhouding staat nog steeds op diskette en blijkt te zijn bijgewerkt tot aan de dag van de ramp. Dit betekent dat ook Tolteam en Openbaar Ministerie moeten hebben geweten dat de boekhouding niet alleen nog beschikbaar was, maar zelfs volledig was bijgewerkt tot aan de laatste werkdag voor de ramp. Zie onderstaande schermafdruck uit de opnieuw digitaal ontsloten boekhouding. [...] Het Tolteam/OM was niet tevreden want er werden desondanks rechtshulpverzoeken geschreven. Het Tolteam komt met een eigen aangepaste versie van een ongedateerde voorraadadministratie. Hierin zijn dan extra kolommen opgenomen waarin nieuwe en tevens onjuiste voorraadgegevens staan, waaruit het oordeel “Te-veel” kwam.”

De schrijvers hebben in hun onderzoeksrapport geen rekening gehouden met deze informatie en contra-indicaties. Ook de slotconclusie van de heer Van Buitenen, namelijk dat er om meerdere redenen geen sprake is van de opslag van te veel en te zwaar vuurwerk, is volledig buiten beschouwing gelaten en ook niet opgenomen als contra-indicatie.

Vergunningloze periode van oud-eigenaar Smallenbroek

Het niet beschrijven van de vergunningloze periode 1991 tot 1997 van het bedrijf S.E. Fireworks B.V. zoals dat eigendom was van de heer Smallenbroek en de gevolgen die dit had voor de verlening van vergunningen en het handelen van de brandweer:

Pagina 93:

“Dit zijn aanwijzingen dat de gemeente Enschede, en in het verlengde daarvan het Openbaar Ministerie, een aantal fundamentele aspecten betreffende de handelingen en belangen rondom het terrein van S.E. Fireworks verborgen heeft willen houden. Dit heeft bijvoorbeeld betrekking op de lange vergunningloze periode van SMALLENBROEK, gevolgd door de verlening van een milieuvergunning, vlak voor de vestiging van een voorkeursrecht door de gemeente. De vraag dringt zich op of de gemeente bij de inventarisatie van terreinen waarop een voorkeursrecht gevestigd moest worden, aan liep tegen het terrein van S.E. Fireworks waarop nog steeds zonder vergunning een zwaar vuurwerk bedrijf was gevestigd in een woonwijk.”

Juist deze gegevens waren van belang bij analyseren van de wijze waarop vergunningen aan de onderneming zijn verleend en de wijze waarop de brandweer is omgegaan met de hun zorgplicht voortkomend uit de brandweerwet 1985. Het op deze wijze onderzoeken en redeneren is zwaar ondermaats en onterecht. Dit is een schending van NGWI norm 39.

Het niet beschrijven van de brandweerwet 1985 en de destijds geldende wet- en regelgeving

Het beoordelen van het optreden van de brandweer op 13 mei 2000 tussen 15:02 uur en 15:34 uur is alleen mogelijk als daarbij ook alle relevante feiten vermeld worden. De schrijvers hebben bepaalde cruciale feiten achterwege gelaten:

Pagina 808:

“Allereerst heeft de overheid (met name het Openbaar Ministerie en het plaatselijke bestuur gemeente Enschede) er heel veel aan gedaan om onderzoek naar de gedragingen van de brandweer onmogelijk te maken. Dit wordt hierna in <H.7.1.12.1> uiteengezet.

Ten tweede heeft de overheid ervoor gezorgd dat daar waar en wanneer de brandweer dan toch ondervraagd kon worden, dit zo beperkt mogelijk werd gehouden en de geïnterviewde brandweerlieden eerst onderworpen werden aan coördinatie en training. Ook dit wordt hierna in <H.7.1.12.1> uiteengezet.

Ten derde kan worden opgemerkt dat, ondanks de door de overheid opgeworpen hindernissen, er talrijke aanwijzingen zijn gevonden dat de gedragingen van de brandweer tijdens het optreden bij de ramp wel degelijk van invloed zijn geweest op het kunnen escaleren van de brand tot ramp. Met name is het brandweeroptreden van invloed geweest op het aantal slachtoffers dat bij de Vuurwerkram্প is gevallen. Dit wordt verderop in <H.7.1.12.2> uitvoerig belicht en onderbouwd.”

Ook is daarbij relevant het openen van deuren van bewaarplaatsen, nota bene in strijd met de voorschriften van het ADR en het bestrijden van de brandhaard in plaats van het evacueren van de buurt en het laten uitbranden zonder verdere gevolgen, zoals het ADR dit destijds ook al voorschreef:

Pagina 816:

“De review heeft laten zien dat er een belangrijke oorzaak is voor het kunnen ontstaan van een grote oppervlaktebrand. Dit was het foutieve optreden van de brandweer. Wanneer de brandweer had gedaan wat was voorgeschreven, namelijk niet ‘offensief’ optreden (blussen van de brandende vuurwerkopslag), maar wél ‘defensief’ optreden (terugtrekken van de brandhaard en verdere uitbreiding van de brand voorkomen), dan had de oppervlaktebrand veel minder kans gehad zich überhaupt te ontwikkelen en daarna verder te evolueren tot het zeer ernstige verschijnsel ‘vuurstorm’. Zie <H.8.8.2>. Dát de brandweer onvoldoende aandacht heeft besteed aan de branden buiten het terrein van S.E. Fireworks, wordt onderkend door de inspectie IBR. Zij leggen de oorzaak echter bij de te lage aantallen brandweerlieden, en niet bij de verkeerde bluswijze. Zie weer <H.8.8.2>”

Pagina 482:

“Er zijn aanwijzingen dat direct voorafgaande aan het rechtstandig omhoogschieten van vuurwerk, er deuren van bewaarplaatsen zijn geopend door een of meerdere brandweerlieden. Waarom is daar nooit onderzoek naar gedaan en waarom werd het verhoor van een brandweerman afgekapt toen hij hierover wilde gaan verklaren? Wie van de toen aanwezige brandweerlieden weet hier van?”

Dit zijn allen schendingen van NGWI norm 36, NGWI norm 38 en NGWI norm 39.

Bijlage I

Pagina 212:

*“De bezigingsvergunning die de Rijksverkeersinspectie had verleend aan SE Fireworks stelde dat het gebezigde vuurwerk alleen mocht worden opgeslagen in een inrichting waarvoor de milieuvergunning opslag van deze gevarensubklassen toestond. De milieuvergunning van de gemeente Enschede stond SE Fireworks niet toe om professioneel vuurwerk op te slaan van gevarenklassen 1.1 of 1.2. **Kortom, SE Fireworks hield er een praktijk op na van het bezigen van vuurwerk van gevarensubklassen 1.1C, 1.1G en 1.2G dat het niet mocht opslaan, volgens de gemeentelijke milieuvergunning, in de eigen inrichting op de Tollensstraat 50.**”*

De schrijvers stellen hier dat de onderneming van mijn cliënt er een praktijk op na hield van het bezigen van vuurwerk van de gevarensubklassen 1.1C, 1.1G en 1.2G omdat de bezigingsvergunning het bezigen van de gehele ADR klasse 1 toestond en trekt op basis hiervan de conclusie dat dit niet zou stroken met de door de gemeente Enschede in 19 juli 1999 afgegeven revisievergunning.

In werkelijkheid was al het vuurwerk van de onderneming van mijn cliënt, conform internationale UN verdragen, als zijnde 1.4 geclassificeerd door het exporterende land. Ik verwijs hiervoor naar bijlage A.

Bovendien betekende de ruimte die de bezigingsvergunning van de Rijksverkeersinspectie hieromtrent gaf niet dat dit ook betekent dat de onderneming van mijn cliënt deze subklassen ook daadwerkelijk op voorraad had. Deze ruimte werd namelijk geboden omdat het product vuurwerk vanuit een veiligheidsoogpunt altijd de subklasse 1.1 krijgt wanneer het uit de verpakking is gehaald bij de voorbereiding van een evenement. De classificatiecode is namelijk een transportclassificatie en die vervalt op het moment dat de transportverpakking niet meer om het product zit. Dat deze ruimte bestond, betekent dus niet dat het opgeslagen vuurwerk daardoor ook per definitie (al dan niet deels) onder de subklassen 1.1C, 1.1G of 1.2G zouden moeten vallen.

Bovendien blijkt uit bijlage 1 van deze bezigingsvergunning dat deze ruimte onder andere werd geboden voor ontplofbare voorwerpen. Deze producten zitten eerst ook in een transportverpakking met daarop de ADR subklasse 1.4. Het gaat hierbij dus om aansteeklont en overige hulpmaterialen om werkzaamheden mee uit te voeren en niet om vuurwerk. Zodra dit uit de transportverpakking is gehaald, vallen zelfs deze hulpmaterialen onder een andere subklasse, zoals ook duidelijk is te zien in bijlage 1 van de bezigingsvergunning.

Kortom: het bestaan van de mogelijkheid om vuurwerk van de subklassen 1.1C, 1.1G en 1.2G te mogen ‘bezigen’ betekent dus helemaal niet dat enkel om die reden ook vuurwerk van die subklassen voorradig moesten zijn bij de onderneming van mijn cliënt. Het op deze wijze onderzoeken en redeneren is zwaar ondermaats en onterecht. Dit is een schending van NGWI norm 16, NGWI norm 27 en NGWI norm 38.

Bijlage J

Op pagina 4 van de bijlage 4.2 onderzoeksleidraad, bijlage behorende bij de meervoudig onderhandse aanbestedingsprocedure 'Onderzoek vuurwerkcramp Enschede' ten behoeve van de Tweede Kamer met referentienummer UTP/8000543, wordt door de aanvrager van het onderzoek gesproken over het belang van onderzoek naar de vuurwerkregelgeving en brandbestrijding:

"Focus op vuurwerkregelgeving en brandbestrijding: De voorbereidingsgroep stelt voor het onderzoek te richten op onderwerpen waarop naar verwachting nog veiligheidswinst te boeken valt, namelijk vuurwerkregelgeving en de bestrijding van eventuele vuurwerkbranden. Dit sluit aan bij de bevinding van Van Buitenen dat zich in Nederland opnieuw een vuurwerkcramp zou kunnen voordoen, omdat de vuurwerkregelgeving tekortkomingen vertoont en de voorschriften voor het bestrijden van vuurwerkbranden nauwelijks zijn verbeterd. Ook stelt Van Buitenen dat de vuurwerkcramp in Enschede zich niet had kunnen voordoen als op het gebied van regelgeving voor de opslag van vuurwerk voldoende zou zijn geleerd van de ramp in Culemborg. Relevante bevindingen Van Buitenen: [...]"

*2. 'De brandweerlieden die naar de vuurwerkcramp in Enschede zijn gestuurd, gingen hun dood tegemoet. **Dit lag niet aan het vuurwerk**, maar aan verkeerde blusvoorschriften, foutieve instructies en **verkeerde handelingen tijdens het blussen**. Op dit punt is er in Nederland nagenoeg niets verbeterd.(p. 12)"*

De schrijvers hebben op dit specifieke punt de onderzoeksleidraad niet opgevolgd en hebben foutieve handelingen van de brandweer niet belicht, waaronder het openen van deuren van bewaarplaatsen, nota bene in strijd met de voorschriften van het ADR en het bestrijden van de brandhaar in plaats van het evacueren van de buurt en het laten uitbranden zonder verdere gevolgen, zoals het ADR dit destijds ook al voorschreef. Het onderzoeksrapport van de heer Van Buitenen, welke als basis diende voor het onderzoeksrapport van de schrijvers, heeft hierover verstrekkende en zwaarwegende conclusies gepresenteerd die niet door de schrijvers zijn weerlegd en ook niet nader zijn onderzocht.

Pagina 807:

*"**Er zijn diverse alternatieve escalatiescenario's mogelijk op basis van de tijdens deze review aangetroffen aanwijzingen**. Een paar van deze aanwijzingen zijn: Het openen van de deuren door de brandweer tijdens de brand, waardoor er mogelijk vonken en brandend vuurwerk zijn binnengeraakt en de deuren daarna weer zijn gesloten. Dit geldt zowel voor C4 als voor C6."*

Pagina 816:

*"De review heeft laten zien dat er een belangrijke oorzaak is voor het kunnen ontstaan van een grote oppervlaktebrand. **Dit was het foutieve optreden van de brandweer**. Wanneer de brandweer had gedaan wat was voorgeschreven, namelijk niet 'offensief' optreden (blussen van de brandende vuurwerkopslag), maar wél*

‘defensief’ optreden (terugtrekken van de brandhaard en verdere uitbreiding van de brand voorkomen), dan had de oppervlaktebrand veel minder kans gehad zich überhaupt te ontwikkelen en daarna verder te evolueren tot het zeer ernstige verschijnsel ‘vuurstorm’. Zie <H.8.8.2>.

Dát de brandweer onvoldoende aandacht heeft besteed aan de branden buiten het terrein van S.E. Fireworks, wordt onderkend door de inspectie IBR. Zij leggen de oorzaak echter bij de te lage aantallen brandweerlieden, en niet bij de verkeerde bluswijze. Zie weer <H.8.8.2>”

Pagina 993:

*“In werkelijkheid is de dood van de brandweerlieden in hoge mate te wijten geweest aan: 1. De in Nederland geldende verkeerde blusinstructies, in afwijking van de strengere instructies in het buitenland. 2. **Het niet opvolgen van de blusinstructies door de brandweer, zoals het niet in acht houden van voorgeschreven veiligheidsafstand en het openen van de vuurwerkopslagplaatsen.** 3. Een verkeerde interpretatie van de correct aangebrachte gevaaraanduidingen bij S.E. Fireworks. **Deze schreven een defensieve benadering voor, terwijl er een offensieve benadering is gevolgd door de brandweer.**”*

De schrijvers hebben deze specifieke cruciale bevindingen omtrent verkeerde handelingen tijdens het blussen dus genegeerd en ook niet gerapporteerd. Hierdoor presenteren de schrijvers ten onrechte de conclusie dat de brandweer geen foutieve handelingen heeft verricht ten tijde van de vuurwerkkramp. Het op deze wijze onderzoeken en redeneren is zwaar ondermaats en onterecht. Dit is een schending van NGWI norm 38 en NGWI norm 39.

Bijlage K

Op pagina 4 van de bijlage 4.2 onderzoeksleidraad, bijlage behorende bij de meervoudig onderhandse aanbestedingsprocedure 'Onderzoek vuurwerkkramp Enschede' ten behoeve van de Tweede Kamer met referentienummer UTP/8000543, wordt door de aanvrager van het onderzoek gesproken over het belang van onderzoek naar de vuurwerkregelgeving:

"Focus op vuurwerkregelgeving en brandbestrijding: De voorbereidingsgroep stelt voor het onderzoek te richten op onderwerpen waarop naar verwachting nog veiligheidswinst te boeken valt, namelijk vuurwerkregelgeving en de bestrijding van eventuele vuurwerkbranden. Dit sluit aan bij de bevinding van Van Buitenen dat zich in Nederland opnieuw een vuurwerkkramp zou kunnen voordoen, omdat de vuurwerkregelgeving tekortkomingen vertoont en de voorschriften voor het bestrijden van vuurwerkbranden nauwelijks zijn verbeterd. Ook stelt Van Buitenen dat de vuurwerkkramp in Enschede zich niet had kunnen voordoen als op het gebied van regelgeving voor de opslag van vuurwerk voldoende zou zijn geleerd van de ramp in Culemborg. Relevante bevindingen Van Buitenen: [...]"

3. De regelgeving voor het vervoer en de opslag van vuurwerk in Nederland was zo gebrekkig dat hierop de oorzaak van de vuurwerkkramp in Enschede is terug te voeren. Wanneer de (werkelijke) lessen die uit de vuurwerkexplosie in Culemborg zijn getrokken, waren opgevolgd, 'dan was de vuurwerkkramp in Enschede simpelweg niet mogelijk geweest'

*Ook in andere publicaties worden vraagtekens geplaatst bij de mate waarin is geleerd van de vuurwerkkramp in Enschede. Zo verscheen in 2020 een artikel in het tijdschrift Milieu en Recht, waarin de auteur onder meer concludeert dat '**voor wat betreft vuurwerk veel lessen geleerd, maar de belangrijkste toch niet: het gebruik van de (internationale) vervoersclassificatie in de regels voor inrichtingen.**' "*

De schrijvers hebben op dit specifieke punt de onderzoeksleidraad niet opgevolgd en hebben de foutieve regelgeving hieromtrent niet belicht, waaronder de conclusie van de heer Breejen, die concludeert dat internationale vervoersclassificatie niet geschikt zijn voor de regels voor opslagplaatsen.

De schrijvers hebben deze specifieke cruciale bevindingen omtrent verkeerde regelgeving dus genegeerd en ook niet gerapporteerd. Hierdoor presenteren de schrijvers ten onrechte de conclusie dat er geen fouten zitten in de regelgeving, in het bijzonder omtrent het koppelen van vervoersclassificatie aan de regels voor inrichtingen. Het op deze wijze onderzoeken en redeneren is zwaar ondermaats en onterecht. Dit is een schending van NGWI norm 38 en NGWI norm 39.

Bijlage L

Geacht College,

Middels deze brief dien ik namens mijn cliënt de heer Rudi Jan Bakker een klacht in tegen de universiteit Twente, de heer Rene van Torenvlied en diens onderzoeksteam inzake de totstandkoming van het rapport 'Leren van twee vuurwerkrampen'.

In de periode 2022 - 2024 heeft uw universiteit meegewerkt aan een onderzoek en aan het rapport waartoe het onderzoek heeft geleid. In dat rapport staat dat het de resultaten bevat van onafhankelijk onderzoek.

In december 2023 heeft cliënt kennisgenomen van het rapport en zijn ongenoegen geuit met onder andere het verwijt dat geen deugdelijk rapport is opgesteld en zijns inziens het rapport niet voldoet aan de kernwaarden behorende bij het begrip wetenschappelijke integriteit en niet voldoet aan de vereisten waaraan een onafhankelijk wetenschappelijk onderzoek dient te voldoen.

Mijn cliënt stelt mijns inziens op goede gronden vast dat een Universiteit Twente geen onafhankelijk onderzoek kan doen voor een opdrachtgever, in casu de Tweede Kamer, waarvan de universiteit eerder voor de Nederlandse Staat vuurwerkkrampgevolgbelangen heeft behartigd. Een universiteit die een onafhankelijk onderzoek heeft gedaan kan daarna niet nog eens als onderzoekende Universiteit optreden onder andere in kwesties die verband houden met dat eerdere onderzoek.

Mijn cliënt komt derhalve op goede gronden tot de conclusie dat Universiteit Twente heeft meegewerkt aan een rapport dat is gepresenteerd als het resultaat van onafhankelijk onderzoek, maar dat niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen van objectiviteit, zorgvuldigheid en volledigheid. De Universiteit Twente stond niet vrij en daarom had zij de opdracht van de Tweede Kamer niet mogen en niet moeten aanvaarden, waarvan akte.

Het beginsel van hoor en wederhoor dient te worden toegepast met betrekking tot de personen die onderwerp van onderzoek zijn. Dat is bij de totstandkoming van dit onderzoek en het bijbehorende onderzoeksrapport niet gebeurd. De onderzoekers hebben in het onderhavige geval niet al het redelijke gedaan om te voorkomen dat het rapport aanleiding kan geven tot misverstanden. Sterker nog: mijn cliënt is nimmer door iemand van uw universiteit benaderd, terwijl wel veelvuldig over zijn bedrijfsvoering wordt gesproken. Daarbij gevoegd nog de constatering dat het rapport niet alle relevante feiten vermeldt. Vooral feiten die voor de rechterlijke macht, de advocatuur en de Staat onwettig zijn, zijn opmerkelijk genoeg achterwege gebleven.

Het vorenstaande impliceert onverenigbaarheid van extern onafhankelijk universitair wetenschappelijk uitgevoerd onderzoek met als oogmerk om het publiekelijk te presenteren aan de Tweede Kamer derhalve dus aan de gehele Nederlandse bevolking.

Van de Universiteit Twente kan ook geen kritische houding worden verwacht omdat eredoctor van de Universiteit Twente, de heer Marten Oosting, die zo'n belangrijke rol gespeeld heeft bij de vakgroep bestuurskunde en ook bij het eerdere onderzoek naar de vuurwerkkramp, uitgebreid wordt geprezen door uw universiteit. Zie www.utwente.nl/en/academic-ceremonies/honorary-doctorates/oosting/

Met andere woorden: een geval van de slager die zijn eigen vlees keurt. De heer Torenvlied zou logischerwijs nooit een kritisch rapport over een eigen eredoctor kunnen schrijven onder de vlag van de Universiteit Twente.

Nu het ervoor moet worden gehouden dat het beginsel van rechtszekerheid en het beginsel van hoor en wederhoor is geschonden behoort naar het gevoel van mijn cliënt het rapport door uw Universiteit te worden teruggenomen. Handhaving van het onderzoeksrapport zal ertoe leiden dat over de aard en status van het rapport bij derden, waaronder ook begrepen advocaten van procespartijen, de rechtsprekende macht en annotator van juridische vakliteratuur, publiekelijke discussie ontstaat omtrent de objectiviteit en kundigheid van uw universiteit, zoals onder andere omtrent het onderstaande.

Tweede Kamer onjuist geïnformeerd

Het onderzoek naar de twee vuurwerkrampen in Enschede (2000) en Culemborg (1991) zoals dat onder leiding van de heer Torenvlied is uitgevoerd is naar mening van mijn cliënt zwaar ondermaats. Er zijn diverse cruciale aspecten benoemd in het rapport van Van Buitenen die niet zijn behandeld door de heer Torenvlied. Niet in het onderzoeksrapport en evenmin vervolgens in de presentatie die door de heer Torenvlied werd gegeven in de Tweede Kamer. Daarmee is de Tweede Kamer reeds daarom onjuist en onvolledig geïnformeerd.

In het rapport van Van Buitenen is geconcludeerd dat de transportclassificatie in Nederland ook wordt gebruikt voor de opslag van vuurwerk. Een ondernemer kan hier niet van afwijken zonder dat hij in overtreding zou zijn van de wetgeving en vergunningsvoorschriften. SE Fireworks, de onderneming van mijn cliënt, heeft hiervan nooit afgeweken. Een van de aspecten van het Nederlandse systeem is dat er gevaarsborden op de opslag moeten worden aangebracht. In het rapport van Van Buitenen is gekeken naar situatie op 13 mei 2000. Uit beelden van die dag blijkt dat de correcte gevaarsborden op de bewaarplaatsen zitten. In het rapport van Torenvlied is enkel gebruik gemaakt van foto's uit 1997 die zijn gebruikt voor lesmateriaal van de politieschool en niet van de bewaarplaatsen. Het rapport van Torenvlied baseert zich niet op de situatie in 2000 en is daarmee fundamenteel incorrect om te kunnen concluderen dat er in 2000 'te veel en te zwaar' vuurwerk lag opgeslagen.

Transportclassificatie

De transportclassificatie van vuurwerk wordt in Nederland nog steeds gebruikt voor het bepalen van de vergunde opslagcapaciteit. Deze transportclassificatie wordt door het exporterende land bepaald voor transport. Eenmaal in Nederland is de transportclassificatie dus al bepaald en behoren alle partijen zich daaraan te conformeren. De classificatie is niet door de ondernemer te wijzigen. Dit is internationaal zo bepaald.

Nederland gebruikt dus een systeem dat niet adequaat is voor het bepalen van de condities van vuurwerk in opslag. Dit is tot op de dag van vandaag nog steeds het geval. Nederland probeert deze 'weeffout' in wetgeving te maskeren. Dit doet zij door gemakshalve de schuld bij ondernemers te leggen wanneer het product anders reageert met deze transportclassificatie bij opslagcondities.

Men zegt dan: het vuurwerk was 'onjuist geclassificeerd' en daarmee worden gerechtelijke dwalingen in de hand gewerkt. Deze redenatiefouten worden ook door de heer Torenvlied gebezigd. Alle voorbeelden waaruit blijkt dat deze weeffout bestaat zijn buiten beschouwing gelaten, zelfs de CHAF-proefen in Polen waarbij door het Nederlandse onderzoeksinstituut TNO vuurwerk van de subklasse 1.4 uit China is geïmporteerd en naderhand in onderzoeksresultaten subklasse 1.1 heeft gekregen, zonder te melden dat het exporterende land dit als subklasse 1.4 heeft aangemerkt.

Gevaarsborden

Op elke deur van elke bewaarplaats van de onderneming van mijn cliënt was een duidelijk bord aangebracht waaraan ook hulpdiensten zich dienden te houden. Deze borden maakten duidelijk dat er gevaarlijke stoffen lagen van alle subklassen van de klasse 1 ADR. Het aanbrengen van deze borden was één van de vergunningvoorschriften:

"13.2.9 Op de toegangsdeuren naar de bewaarplaatsen moet een gevaar-etiket zijn aangebracht, waarmee het ontploffingsgevaar wordt aangeduid; het etiket moet een vorm hebben van een vierkant, op de punt staand, met een zijde van 250 mm, met een afbeelding van een zwarte bom op een oranje achtergrond."

Blussen

Deze borden hadden voor de Enschedese brandweer meer dan voldoende aanleiding moeten zijn om niet te blussen, geen deuren van opslagplaatsen te openen en om te evacueren. Dit alles is niet gebeurd. De heer Torenvlied wekt in de 'technische briefing' de indruk dat de brandweer onjuist heeft gehandeld doordat zij 'tot twee keer toe' verkeerd zijn geïnformeerd door de onderneming van mijn cliënt. Dit is onjuist en pertinent bezijden de waarheid.

In werkelijkheid was de brandweer al overgegaan tot de voornoemde onjuiste handelingen voordat iemand van de onderneming van mijn cliënt aanwezig was. Toen mijn cliënt arriveerde werd hem te kennen gegeven dat hij niets meer te vertellen had toen hij de officier van dienst Boetes wees op de onjuiste brandbestrijding. Letterlijk zei hij: "Je moet je bek houden Bakker, je hebt hier niets meer te vertellen."

Niet te veel en te zwaar

Doordat niet wordt benoemd dat de transportclassificatie niet geschikt is voor het bepalen van het gedrag van vuurwerk in opslag blijft de indruk bestaan dat er sprake was van 'te veel en te zwaar vuurwerk' bij de onderneming van mijn cliënt. Deze indruk wekt de heer Torenvlied zelf ook door zonder enige vorm van nader onderzoek naar de wél voorhanden zijnde originele voorraadadministratie te stellen dat er sprake was van opslag van te zwaar vuurwerk.

Dit onderzoek was juist wél van belang nu wordt toegegeven dat vuurwerk in opslag anders reageert dan wordt verondersteld. In tegenstelling tot het instellen van nader onderzoek op dit punt, liet de heer Torenvlied in correspondentie met verschillende personen weten dat 'slechts informatie die binnen de kaders van de onderzoeksopdracht vallen voor het onderzoek bruikbaar zijn.' Dat is bijzonder omdat de heer Torenvlied in de uiteindelijke conclusies veel verder gaat dan deze onderzoeksopdracht, zoals ook uit het voorgaande blijkt.

Niet valt te begrijpen hoe enerzijds kan worden gesteld dat ook vuurwerk van de subklasse 1.4 in opslag kan leiden tot gevaarlijke situaties en anderzijds kan worden vastgehouden aan de 'te veel en te zwaar' redenering. De zin van de (arbitrair te noemen) transportclassificatie is nu immers volledig weggefallen.

Het heeft er alle schijn van dat dit een bewuste keuze is geweest van de onderzoekers om maar geen conclusie te hoeven trekken over het strafrechtelijke schijnproces dat tegen mijn cliënt werd gevoerd door het Openbaar Ministerie en hiermee te kunnen vasthouden aan aannames van eerdere onderzoeken.

De heer Torenvlied laat met het op deze wijze onderzoeken van de twee vuurwerkkrampen bewust de indruk bestaan dat de onderneming van mijn cliënt vergunningvoorschriften heeft overtreden. In werkelijkheid voldeed de onderneming van mijn cliënt aan alle voorschriften. Het gevolg van dit alles is een onderzoek waarbij conclusies zijn getrokken op basis van aannames en onvolledig onderzoek ten aanzien van onder andere de voorraad bij SE Fireworks en de situatie op 13 mei 2000.

Ontbreken hoor en wederhoor

De Universiteit Twente heeft mijn cliënt ook nooit benaderd voor informatie of vragen en er is dus ook nooit enige vorm van wederhoor gepleegd. Dat er desondanks wel conclusies zijn getrokken, bijvoorbeeld over de wijze waarop de brandweer door de onderneming van mijn cliënt is geïnformeerd op 13 mei 2000 en over het opgeslagen vuurwerk, geeft aan dat er in ieder geval op deze punten geen sprake kan zijn van conclusies die berusten op deugdelijk onderzoek. Dat juist deze cruciale aspecten wederom achterwege zijn gebleven maakt duidelijk dat de Tweede Kamer helaas opnieuw onjuist is geïnformeerd.

Weshalve mijn cliënt uw bestuur verzoekt om deze klacht gegrond te verklaren en het nodige te verrichten, het gepubliceerde onderzoek publiekelijk te rectificeren door middel van een artikel op de website van uw universiteit en stappen te nemen om ervoor te zorgen dat deze materie alsnog op een wetenschappelijk verantwoorde wijze wordt onderzocht, zoniet dat het volledige rapport wordt teruggetrokken.